

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 8 lipca 2011 r.

Nr 144

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

- 2425** – Rady Miejskiej w Głuszycy nr XII/60/2011 z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem bądź zarządzającym jest Gmina Głuszycza udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów 13622
- 2426** – Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju nr VIII/47/11 z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia opłat za korzystanie z usług żłobkowych świadczonych przez Zespół Przedszkolno-Żłobkowy prowadzony przez Gminę Kudowa-Zdrój 13624
- 2427** – Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju nr VIII/48/11 z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za wpis żłobka oraz klubu dziecięcego do rejestru żłobków i klubów dziecięcych 13624
- 2428** – Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju nr VIII/49/11 z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne prowadzone przez Gminę Kudowa-Zdrój 13625
- 2429** – Rady Miejskiej Legnicy nr VI/60/11 z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy – terenów w rejonie ulicy Olkuskiej oraz ulicy Kilińskiego 13626
- 2430** – Rady Miasta Nowogrodzic nr VIII/44/11 z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr XIII/115/03 Rady Gminy i Miasta Nowogrodzic z dnia 30 października 2003 r. w sprawie nadania statutów sołectwom gminy i miasta Nowogrodzic 13634
- 2431** – Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr V/25/11 z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Środa Śląska 13634
- 2432** – Rady Miejskiej w Świdnicy nr IX/91/11 z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach chronionych 13639
- 2433** – Rady Miejskiej w Świdnicy nr IX/96/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad sprzedaży lokali mieszkalnych i użytkowych jako odrębnych nieruchomości, w budynkach stanowiących własność Miasta Świdnicy 13640

UCHWAŁY RAD GMIN

- 2434** – Rady Gminy Długołęka nr VIII/135/11 z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie zmiany opisu granic stałych obwodów głosowania w Gminie Długołęka 13641
- 2435** – Rady Gminy Janowice Wielkie nr IX/43/2011 z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie zmieniającej uchwałę w sprawie uchwalenia Statutu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Janowicach Wielkich 13642
- 2436** – Rady Gminy Kobierzyce nr IX/96/11 z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie nadania nazw ulicom we wsi Wysoka 13642
- 2437** – Rady Gminy Warta Bolesławiecka nr X/56/11 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania 13647
- 2438** – Rady Gminy Warta Bolesławiecka nr X/58/11 z dnia 28 czerwca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyznawania stypendiów za wyniki w nauce i sporcie dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjum na terenie Gminy Warta Bolesławiecka 13648

WYROKI SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

- 2439** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 887/10 z dnia 13 kwietnia 2011 r. wydany po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 2, § 3 i § 5 uchwały Rady Miejskiej w Oławie nr XLIX/353/10 z dnia 30 września 2010 r. w przedmiocie dodatkowych oznaczeń taksówek osobowych 13648

- 2440** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 103/11 z dnia 20 kwietnia 2011 r. wydany po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 8 ust. 4 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia nr XLIX/1437/10 z dnia 22 kwietnia 2010 r. w przedmiocie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenie opłaty abonamentowej i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej 13650
- 2441** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 84/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. wydany po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Świdnicy nr XLVIII/588/10 z dnia 8 października 2010 r. w przedmiocie ustalenia regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego świadczonego przez Gminę Miasto Świdnica 13655

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

- 2442** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.484.2011.AM5 z dnia 4 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność § 4 ust. 3 oraz § 5 ust. 2 uchwały Rady Miejskiej w Głuszycy nr XII/60/2011 z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem bądź zarządzającym jest Gmina Głuszyca udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów 13659

OGŁOSZENIE

- 2443** – Starosty Głogowskiego nr ON.2.2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie możliwości zgłaszania kandydatów do Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Głogowie 13661

2425

UCHWAŁA NR XII/60/2011 RADY MIEJSKIEJ W GŁUSZYCY

z dnia 30 maja 2011 r.

w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem bądź zarządzającym jest Gmina Głuszyca udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów

Na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt. 15 i art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zmian.) oraz art. 15 ust. 1 pkt. 6 i ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13) Rada Miejska w Głuszycy uchwala, co następuje:

§ 1. Definicje pojęć użytych w uchwale:

- 1) Organizator – jednostka samorządowa zdefiniowana w art. 4 ust. 1 pkt. 9 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13);
- 2) Operator – podmiot świadczący usługi w zakresie transportu publicznego zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt. 8 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13);
- 3) Przewoźnik – podmiot świadczący usługi w zakresie transportu publicznego osób nie będący Operatorem;

- 4) Obiekty – przystanki komunikacyjne, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Głuszyca udostępnione dla operatorów i przewoźników wymienione w Załączniku do uchwały.

§ 2. 1. Gmina Głuszyca określa przystanki komunikacyjne, których jest właścicielem bądź zarządzającym udostępnione dla Operatorów i Przewoźników zgodnie z Załącznikiem do uchwały.

2. Pozostałe przystanki komunikacyjne nie wymienione w Załączniku, których właścicielem bądź zarządzającym jest Gmina Głuszyca udostępnione są tylko dla Operatorów i ich wykaz ogłasza Organizator.

§ 3. 1. Organizator udostępnia Operatorowi Obiekty na mocy odrębnego uzgodnienia w związku z organizowaniem funkcjonowania komunikacji miejskiej.

2. Organizator udostępnia Przewoźnikowi Obiekty na wniosek Przewoźnika. Wniosek musi być zgodny z procedurą ogłoszoną przez Organizatora. Po rozpatrzeniu wniosku Organizator wydaje Przewoźnikowi uzgodnienie zasad korzystania z przystanków.

§ 4. 1. Za korzystanie przez Operatora i Przewoźnika z Obiektów będą pobierane opłaty zgodnie z odrębną uchwałą Rady Miejskiej w Głuszycy.

2. Opłaty będą naliczane na podstawie aktualnych rozkładów jazdy dla funkcjonujących linii komunikacyjnych.

3. Nie uiszczenie opłat w terminie wyznaczonym przez Organizatora będzie skutkowało cofnięciem wydanego uzgodnienia.

§ 5. 1. Zasady korzystania z Obiektów:

1) Przystanki komunikacyjne oznaczone w Załączniku jako „przelotowe” służą wyłącznie do zatrzymywania się w celu wymiany pasażerów na czas nie dłuższy niż 1 minuta.

2) Przystanki komunikacyjne oznaczone w Załączniku jako „początkowe/końcowe” zlokalizowane są na pętlach, gdzie nie jest prowadzony normalny ruch samochodowy. Pętle zlokalizowane są przy drogach publicznych. Czas postoju dla linii zaczynającej bądź kończącej swój bieg jest uzależniony od warunków ruchowych i obłożenia konkretnego przystanku i będzie określony

przez Organizatora w uzgodnieniu zasad korzystania z przystanków.

3) Przystanki komunikacyjne oznaczone w załączniku jako „początkowe/końcowe” można umieścić w rozkładzie jazdy jako „przelotowe” i korzystać z nich zgodnie z pkt. 2.

4) Korzystający z obiektów zobowiązany jest do zatrzymania pojazdu celem obsługi pasażerów w takim miejscu przystanku, aby nie utrudniało to korzystania innym użytkownikom.

2. Nie stosowanie się do zasad korzystania z Obiektów będzie skutkowało cofnięciem uzgodnienia wydanego przez Organizatora.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Głuszyca.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Grzegorz Pieroń

**Załącznik do uchwały nr XII/60/2011
Rady Miejskiej w Głuszycy z dnia
30 maja 2011 r.**

**Określenie przystanków komunikacyjnych, których właścicielem bądź zarządzającym jest Gmina
Głuszyca, udostępnionych dla Operatorów i Przewoźników**

PRZYSTANKI AUTOBUSOWE

Lp.	Nazwa przystanku	Rodzaj	Lokalizacja	Kierunek	Dostępność
1	Głuszyca Przedmieście	przelotowy	ul. Sienkiewicza	Wałbrzych	ogólnodostępny
2	Głuszyca Przedmieście	przelotowy	ul. Sienkiewicza	Kłodzko	ogólnodostępny
3	Głuszyca Dolna	przelotowy	ul. Sienkiewicza	Wałbrzych	ogólnodostępny
4	Głuszyca Dolna	przelotowy	ul. Sienkiewicza	Kłodzko	ogólnodostępny
5	Głuszyca	przelotowy	ul. Grunwaldzka	Wałbrzych	ogólnodostępny
6	Głuszyca	przelotowy	ul. Grunwaldzka	Kłodzko	ogólnodostępny
7	Głuszyca	przelotowy	ul. Grunwaldzka	Kłodzko	ogólnodostępny
8	Głuszyca Górna	przelotowy	ul. Kłodzka	Wałbrzych	ogólnodostępny
9	Głuszyca Górna	przelotowy	ul. Kłodzka	Wałbrzych	ogólnodostępny
10	Głuszyca Górna Rondo	przelotowy	ul. Kłodzka	Wałbrzych	ogólnodostępny
11	Głuszyca Górna Rondo	przelotowy	ul. Kłodzka	Kłodzko	ogólnodostępny
12	Głuszyca Przedmieście	przelotowy	ul. Bolesława Chrobrego	Grzmiąca	ogólnodostępny
13	Głuszyca Przedmieście	przelotowy	ul. Bolesława Chrobrego	Wałbrzych	ogólnodostępny
14	Głuszyca – Grzmiąca	przelotowy	ul. Spółdzielców	Głuszyca – Łomnica	ogólnodostępny
15	Głuszyca – Grzmiąca	przelotowy	ul. Spółdzielców	Wałbrzych	ogólnodostępny
16	Głuszyca	przelotowy	ul. Łomnicka	Łomnica	ogólnodostępny
17	Głuszyca	przelotowy	ul. Łomnicka	Głuszyca	ogólnodostępny
18	Głuszyca – Kolce	przelotowy	ul. Pamięci Narodowej	Sierpnica	ogólnodostępny
19	Głuszyca – Kolce	przelotowy	ul. Pamięci Narodowej	Głuszyca	ogólnodostępny
20	Głuszyca – Sierpnica	przelotowy	ul. Świerkowa	Sierpnica	ogólnodostępny
21	Głuszyca – Sierpnica	przelotowy	ul. Świerkowa	Głuszyca	ogólnodostępny
22	Głuszyca – Sierpnica Rondo	początkowy – końcowy	ul. Świerkowa	Głuszyca	ogólnodostępny
23	Głuszyca – Łomnica	początkowy – końcowy	ul. Sudecka	Łomnica	ogólnodostępny
24	Głuszyca – Łomnica	początkowy – końcowy	ul. Sudecka	Głuszyca	ogólnodostępny
25	Głuszyca – Łomnica Rondo	początkowy – końcowy	ul. Sudecka	Głuszyca	ogólnodostępny
26	Głuszyca	początkowy – końcowy	ul. Łukasiewicza	Głuszyca	ogólnodostępny
27	Głuszyca	przelotowy	ul. Tadeusza Kościuszki	Sierpnica	ogólnodostępny
28	Głuszyca	przelotowy	ul. Tadeusza Kościuszki	Głuszyca	ogólnodostępny

2426

**UCHWAŁA NR VIII/47/11
RADY MIEJSKIEJ KUDOWY-ZDROJU**

z dnia 27 czerwca 2011 r.

**w sprawie ustalenia opłat za korzystanie z usług żłobkowych świadczonych przez Zespół Przedszkolno-
-Żłobkowy prowadzony przez Gminę Kudowa-Zdrój**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) w związku z art. 58 ust. 1 i art. 59 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi do 3 lat (Dz. U. z 2011 r. nr 45, poz. 235) Rada Miejska Kudowy-Zdroju uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się opłatę za każdą rozpoczętą godzinę pobytu dziecka w żłobku w wysokości 0,075% minimalnego wynagrodzenia za pracę, określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów na dany rok budżetowy.

2. Wysokość opłaty zaokrągla się do jednego miejsca po przecinku, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.

3. Wprowadza się opłatę za pobyt dziecka w żłobku powyżej 10 godzin w wysokości 30,00 zł za każdą rozpoczętą godzinę opieki.

4. Wprowadza się maksymalną stawkę dzienną za wyżywienie w żłobku na poziomie 5,50 zł.

5. Opłata za wyżywienie obejmuje koszty zakupu surowców potrzebnych do przygotowania posiłków.

6. Opłata za wyżywienie, o której mowa w ust. 5 podlega corocznej waloryzacji o prognozowany wskaźnik średnioroczny cen towarów

i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy.

§ 2. 1. W przypadku, gdy do żłobka uczęszcza więcej niż jedno dziecko z danej rodziny, obniża się opłaty, o których mowa w § 1 ust. 1 o 35% za drugie i każde następne dziecko.

2. Na wniosek rodziców (opiekunów prawnych), których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium określonego w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej obniża się o 50% opłaty, o których mowa w § 1 ust. 1 i § 2 ust. 1.

§ 3. Miesięczna wysokość opłaty za czas realizacji świadczeń ustalana jest na podstawie stawki godzinowej o której mowa w § 1 ust. 1 oraz deklarowanej przez rodziców (opiekunów prawnych) liczby godzin pobytu dziecka w żłobku.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kudowa-Zdrój.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Łucja Rachuba

2427

**UCHWAŁA NR VIII/48/11
RADY MIEJSKIEJ KUDOWY-ZDROJU**

z dnia 27 czerwca 2011 r.

**w sprawie: ustalenia wysokości opłaty za wpis żłobka oraz klubu dziecięcego do rejestru żłobków
i klubów dziecięcych**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) w związku z art. 33 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi do 3 lat (Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 235) Rada Miejska Kudowy-Zdroju uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się opłatę za wpis żłobka oraz klubu dziecięcego do rejestru żłobków i klubów dziecięcych w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego zgodnie z przepisami o minimalnym wynagrodzeniu za pracę określono-

go w rozporządzeniu Rady Ministrów na dany rok budżetowy.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kudowa-Zdrój.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Łucja Rachuba

2428

**UCHWAŁA NR VIII/49/11
RADY MIEJSKIEJ KUDOWY-ZDRÓJU**

z dnia 27 czerwca 2011 r.

**w sprawie ustalenia opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne prowadzone przez
Gminę Kudowa-Zdrój**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) oraz art. 14 ust. 5 w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zmianami) Rada Miejska Kudowy-Zdroju uchwala, co następuje:

§ 1. Świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne prowadzone przez Gminę Kudowa-Zdrój w zakresie podstawy programowej, o której mowa w odrębnych przepisach, są realizowane bezpłatnie w wymiarze pięciu godzin dziennie tj. od godz. 8.00 do godz. 13.00, na zasadach określonych w statucie przedszkola.

§ 2. 1. Świadczenia udzielane w przedszkolach publicznych w zakresie przekraczającym realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego obejmują zajęcia opiekuńczo-wychowawcze wspierające prawidłowy rozwój dziecka, a w szczególności:

- 1) działania opiekuńcze dostosowane do wieku dziecka jego potrzeb i możliwości, zapewniające mu bezpieczne funkcjonowanie podczas zajęć w przedszkolu i poza przedszkolem:
 - a) przygotowanie miejsca do zabawy, spożywania posiłków i wypoczynku,
 - b) nadzór nauczyciela i pracownika obsługi nad wypoczywającym dzieckiem,
 - c) nadzór nauczyciela nad dzieckiem w trakcie jego samodzielnych, indywidualnych zabaw na wolnym powietrzu, na terenie przedszkola, na spacerze i na terenie przedszkolnego placu zabaw,
 - d) nauka samodzielnego korzystania z toalety, mycia zębów i spożywania posiłków;
- 2) działania korekcyjno-kompensacyjne, umożliwiające dziecku osiągnięcie dojrzałości szkolnej;
- 3) zajęcia przygotowujące dzieci do udziału w przedszkolnych i środowiskowych konkursach oraz okolicznościowych imprezach artystycznych;

4) działania umożliwiające realizację programów autorskich i innowacji poszerzających podstawę programową;

5) gry i zabawy wspomagające rozwój fizyczny i psychofizyczny dziecka, usprawniające i korygujące wady wymowy dziecka, rozwijające zainteresowania dziecka otaczającym go światem oraz umożliwiające dziecku właściwy rozwój emocjonalny i społeczny.

2. Ustala się opłatę za każdą rozpoczętą godzinę świadczenia, o którym mowa w ust. 1 w wysokości 0,15% minimalnego wynagrodzenia za pracę, określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów na dany rok budżetowy.

3. Wysokość opłaty zaokrągla się do jednego miejsca po przecinku, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.

§ 3. Opłata, o której mowa w § 2 ust. 2 nie obejmuje kosztów wyżywienia oraz zajęć dodatkowych prowadzonych na życzenie i za zgodą rodziców (opiekunów prawnych) przez inne niż przedszkole podmioty.

§ 4. 1. Miesięczna wysokość opłaty za czas realizacji świadczeń określonych w § 2 ust. 1 ustala się na podstawie stawki godzinowej o której mowa w § 2 ust. 2 oraz deklarowanej przez rodziców (opiekunów prawnych) liczby godzin pobytu dziecka w przedszkolu.

2. W przypadku, gdy do przedszkola uczęszcza więcej niż jedno dziecko z danej rodziny, obniża się opłatę, o których mowa w § 2 ust. 2 o 35% za drugie i każde następne dziecko.

§ 5. Traci moc uchwała nr XXIV/159/08 Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju z dnia 10 czerwca 2008 r.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kudowa-Zdrój.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Łucja Rachuba

2429

**UCHWAŁA NR VI/60/11
RADY MIEJSKIEJ LEGNICY**

z dnia 28 marca 2011 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy – terenów w rejonie ulicy Olkuskiej oraz ulicy Kilińskiego

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197.2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na tytuł uchwały we fragmencie: „w rejonie ulicy Olkuskiej oraz”)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153 poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675) oraz art. 15 ust. 1 i 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717; z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492; z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087; z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635; z 2007 r. Nr 127, poz. 880; z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413; z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043), w związku z uchwałą nr L/429/10 Rady Miejskiej Legnicy z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy – terenów w rejonie ulicy Olkuskiej oraz ulicy Kilińskiego, po stwierdzeniu zgodności projektu planu z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta, uchwała się co następuje:

Rozdział I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. 1. Uchwała się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów w rejonie ulicy Olkuskiej oraz ulicy Kilińskiego, w granicach określonych na rysunku planu, stanowiącym załączniki nr 1 i nr 2 do niniejszej uchwały.
(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197.2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na § 1 ust. 1 we fragmentach: „ulicy Olkuskiej oraz”, „nr 1 i”)

2. Ustalenia planu zawarte są:

- 1) w tekście uchwały,
- 2) w rysunku planu w skali 1 : 1 000 stanowiącym załączniki nr 1 i nr 2 do niniejszej uchwały.

3. Integralną częścią niniejszej uchwały są:

- 1) załącznik nr 3 – „Sposób realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej ustalonych w planie należących do zadań własnych gminy”,

- 2) załącznik nr 4 – „Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu planu”.

§ 2. Ilekroć w dalszej części uchwały jest mowa o:

- 1) **planie** – należy przez to rozumieć miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego o którym mowa w § 1.,
- 2) **rysunku planu** – należy przez to rozumieć rysunek planu na mapie w skali 1 : 1 000,
- 3) **przeznaczeniu podstawowym** – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie terenu, które winno przeważać na danym terenie wyznaczonym liniami rozgraniczającymi,
- 4) **przeznaczeniu dopuszczalnym** – należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają funkcje podstawowe,
- 5) **teren** – należy przez to rozumieć obszar wydzielony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi,
- 6) **liniach rozgraniczających** – należy przez to rozumieć linie, które rozgraniczają tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- 7) **linii zabudowy nieprzekraczalnej** – należy przez to rozumieć linię, której elementy zabudowy nie mogą przekraczać o więcej niż:
 - 1,0 m – dla okapów i gzymsów,
 - 2,5 m – dla balkonów, galerii, werand, tarasów lub schodów zewnętrznych.Ustalenie nie dotyczy obiektów zlokalizowanych w całości w gruncie oraz budowli i urządzeń infrastruktury technicznej.
- 8) **objektach i urządzeniach towarzyszących** – należy przez to rozumieć urządzenia techniczne zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, w myśl przepisów Prawa budowlanego,
- 9) **liczbie kondygnacji** – należy przez to rozumieć liczbę kondygnacji nadziemnych budynku o wysokości standardowej dla danej funkcji, wraz z poddaszem użytkowym (przeznaczonym na pobyt ludzi) z wyłączeniem piwnic i suterren,
- 10) **wysokości zabudowy** – należy przez to rozumieć wysokość mierzoną od poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku do najwyższej położonej krawędzi dachu (kalenicy) lub punktu zbiegu połaci dachowych,
- 11) **wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej** – rozumie się przez to wartość stosunku po-

- wierzchni biologicznie czynnej do powierzchni nieruchomości,
- 12) **celach publicznych** – należy przez to rozumieć działania o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym stanowiące realizację m.in. ulic i obsługi komunikacji, ciągów i stref pieszych oraz terenów zielonych i sportowych ogólnie dostępnych,
- 13) **przepisach szczególnych** – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi,
- 14) **rozdziale** – należy przez to rozumieć Rozdział niniejszej uchwały.

§ 3. 1. Przedmiotem ustaleń planu są tereny określone w § 1 pkt 1, o powierzchni **0,2003 ha**, w granicach zgodnych z rysunkiem planu stanowiącym załączniki nr 1 i nr 2.
(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197. .2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na § 3 ust. 1 we fragmentach: „o powierzchni 0,2003 ha”, „nr 1”)

2. Zakres ustaleń planu obejmuje:

- 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania (Rozdział II),
- 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego (Rozdział II),
- 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego (Rozdział II),
- 4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (Rozdział II),
- 5) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (Rozdział II),
- 6) parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy (Rozdział III),
- 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów (Rozdział II),
- 8) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym (Rozdział III),
- 9) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazy zabudowy (Rozdział II),
- 10) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej (Rozdział II),
- 11) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów (Rozdział III),
- 12) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Rozdział III).

3. Dla całego obszaru objętego planem obowiązują ustalenia zawarte w Rozdziałach II i IV.

4. Obowiązujące ustalenia w rysunku planu stanowią:

- 1) granice opracowania,

- 2) przebieg linii rozgraniczających,
- 3) symbole określające przeznaczenie terenu,
- 4) przebieg nieprzekraczalnej linii zabudowy.

5. Na rysunku planu zastosowano oznaczenia literowe i liczbowe w stosunku do poszczególnych terenów o określonym rodzaju przeznaczenia, wydzielonych liniami rozgraniczającymi. Oznaczenia literowe określają podstawowe przeznaczenie terenów i wyszczególnione zostały w Rozdziale III.

Rozdział II

USTALENIA OGÓLNE

§ 4. Ustala się następujące podstawowe przeznaczenie terenów oznaczone literami:

- 1) **M** – teren zabudowy mieszkaniowej,
- 2) **KD L** – teren drogi lokalnej,
- 3) **KD D** – teren drogi dojazdowej.

§ 5. ZASADY OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

1. Ustala się przebieg linii rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu. Ustalone linie rozgraniczające są przesądzonymi, granicami działek gruntu.

2. Ustala się przebieg nieprzekraczalnych linii zabudowy – zgodnie z rysunkiem planu.

3. Na wszystkich terenach dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) obiektów i urządzeń towarzyszących,
- 2) obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej (zgodnie z ustaleniami § 13) w tym z zakresu komunikacji publicznej,
- 3) zieleni urządzonej.

4. Zasady kształtowania istniejącego i projektowanego zainwestowania, gabaryty projektowanej zabudowy, rodzaj dachu, maksymalny dopuszczalny wskaźnik zabudowy lub wymagany minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej oraz wymagania dotyczące sposobów podziału i zagospodarowania, ustalone zostały dla poszczególnych terenów w Rozdziale III niniejszej uchwały.

§ 6. ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

1. Wprowadza się obowiązek zapewnienia ochrony wód powierzchniowych (zlewni rzeki Kaczawy) i podziemnych m.in. poprzez kompleksowe i zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, rozwiązanie gospodarki wodnej, ściekowej (ścieki bytowe, komunalne, przemysłowe oraz opadowe) i odpadami, z uwzględnieniem w miarę możliwości istniejących obiektów infrastruktury technicznej, w tym mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków i składowiska odpadów w Legnicy.

2. Do terenów wymagających szczególnej ochrony przed hałasem zalicza się tereny zabudowy mieszkaniowej M.

3. Ustala się obowiązek wykonania jezdni jako sztywne i nienasiąkliwe ze spadkiem w kierunku wpustów ulicznych kanalizacyjnych. Wody opadowe winny być podczyszczane przed ich odprowadzeniem do kanalizacji zgodnie z przepisami szczególnymi.

4. Nawierzchnie chodników i podjazdów powinny być wykonane jako utwardzone, nieszczelne

i ze spadkiem w kierunku wpustów ulicznych kanalizacyjnych.

5. Powstające odpady wymagają segregacji z wydzieleniem odpadów niebezpiecznych i zapewnienia postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie gospodarki odpadami. Odpady niebezpieczne winny być gromadzone w szczelnych pojemnikach i przekazywane do wykorzystania lub unieszkodliwiania w instalacjach specjalistycznych. Pozostałe odpady mogą być składowane na komunalnym składowisku odpadów.

6. Wprowadza się obowiązek stosowania do celów grzewczych i technologicznych nośników energii, przyjaznych dla środowiska.

7. Wszelkie inwestycje należy prowadzić w sposób zapewniający maksymalną ochronę przyrody.

8. Ustala się obowiązek utrzymania minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej zgodnie z ustaleniami szczegółowymi.

9. Dopuszcza się wycinanie drzew i krzewów.

§ 7. W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, ustala się, że w razie odkrycia podczas prac ziemnych przedmiotów, co do których istnieje przypuszczenie, iż są one zabytkami, należy:

- 1) wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot,
- 2) zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia,
- 3) niezwłocznie zawiadomić o tym wojewódzkiego konserwatora zabytków.

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197. .2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na § 7)

§ 8. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dotyczą projektowanych dróg publicznych i zostały zawarte w § 12, § 16 i § 17.

§ 9. PARAMETRY I WSKAŹNIKI KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY ORAZ ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. Na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, obowiązują nieprzekraczalne ograniczenia wysokości zabudowy, określone w dokumentacji rejestracyjnej lotniska Legnica, tj. do 168 m nad poziom morza. Ograniczenia wysokości dotyczą również infrastruktury technicznej w tym obiektów i urządzeń lokalizowanych na dachach budynków.

2. Ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu zawarto w Rozdziale III.

§ 10. Na obszarze objętym planem nie występują tereny ani obiekty podlegające ochronie ustalonej na podstawie odrębnych przepisów.

§ 11. Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, ustalone zostały dla poszczególnych terenów w Rozdziale III.

§ 12. PODSTAWOWE ZASADY MODERNIZACJI, ROZBUDOWY I BUDOWY SYSTEMU KOMUNIKACJI

1. Ustala się obsługę komunikacyjną terenów realizowaną przez ulice:

1) dla terenu 1M – ul. Olkuską i ul. Zabrzeńską, (Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197. .2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na § 12 ust. 1 pkt 1)

2) dla terenu 2M – ul. Kilińskiego i ul. Lubuską.

2. Wyznacza się teren pasów drogowych, oznaczonych:

1) dla drogi dojazdowej – **3KD D** (rezerwa terenu), (Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197. .2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na § 12 ust. 2 pkt 1)

2) dla drogi lokalnej – **4KD L** (rezerwa terenu).

3. Dostępność komunikacyjną osobom niepełnosprawnym należy zapewnić zgodnie z przepisami w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

§ 13. ZASADY MODERNIZACJI, ROZBUDOWY I BUDOWY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. Dopuszcza się lokalizację i trwałą adaptację wszystkich istniejących sieci, obiektów i urządzeń uzbrojenia terenów nie kolidujących z zainwestowaniem przesądzonym w niniejszym planie.

2. Ustala się, że projektowane sieci telekomunikacyjne, zaopatrzenia w gaz, energię elektryczną, wodę i odprowadzenia ścieków należy projektować w liniach rozgraniczających poszczególnych terenów z uwzględnieniem ogólnodostępnych ciągów komunikacyjnych, jako sieci podziemne. Odstępstwa od ustalonej zasady możliwe są wyłącznie w przypadku wykazania konieczności wynikającej z warunków technicznych prowadzenia sieci. Prowadzenie sieci wymaga uzgodnienia z właścicielem działki i zarządcą sieci.

3. Dopuszcza się w granicach terenów określonych w § 4., wydzielenie działek gruntu pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej. Dla wydzielanych działek nie określa się wielkości minimalnej, pod warunkiem zachowania wymogów usytuowania urządzeń, wynikających z przepisów szczególnych.

4. Budowa infrastruktury technicznej w zakresie sieci i urządzeń elektroenergetycznych i gazowych – na zasadach określonych w ustawie Prawo energetyczne oraz ustawie Prawo budowlane.

5. Ustala się realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w niezbędnym dla realizacji ustaleń planu zakresie, z uwzględnieniem:

- 1) sieci wodociągowej – zaopatrzenie w wodę z systemu istniejących wodociągów miejskich,
- 2) kanalizacji sanitarnej – odprowadzanie ścieków komunalnych, do istniejącej kanalizacji ścieków komunalnych, bytowych i przemysłowych. Wytwarzane ścieki winny być przed odprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej - w uzasadnionych wypadkach - stosownie podczyszczone,
- 3) kanalizacji deszczowej – odbiór ścieków opadowych i roztopowych przez istniejącą lub projektowaną kanalizację deszczową,

- 4) sieci i urządzeń elektroenergetycznych:
 - a) zasilanie projektowanego zainwestowania w energię elektryczną z istniejących sieci elektroenergetycznych, stacji transformatorowych lub z projektowanych sieci i stacji na warunkach określonych przez właściciela sieci dystrybucyjnej,
 - b) projektowane oraz modernizowane sieci elektroenergetyczne prowadzić wzdłuż układów komunikacyjnych tj. terenów ogólnodostępnych,
 - c) dopuszcza się rozbudowę sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w formie linii kablowych oraz budowę stacji transformatorowych,
 - d) w przypadku zaistnienia kolizji planowanego zagospodarowania terenu z istniejącym uzbrojeniem elektroenergetycznym, przebudowa istniejącego uzbrojenia elektroenergetycznego będzie możliwa po uzyskaniu od przedsiębiorstwa elektroenergetycznego warunków na przebudowę tych urządzeń i zawarciu stosownej umowy lub porozumienia. Koszt przebudowy istniejących linii będzie ponosił Inwestor zmiany zagospodarowania terenu lub jego właściciel,
 - e) dopuszcza się wydzielenie nowych działek gruntu pod budowę stacji transformatorowych, wynikających z technicznych warunków przyłączenia określonych przez przedsiębiorstwo sieciowe. Docelowa wielkość działki będzie określona na etapie projektowania. Stacje słupowe nie wymagają wydzielania działek. Linia zabudowy nie dotyczy budynków stacji transformatorowych – dopuszcza się ich usytuowanie w odległości 1,5m od granic działki,
 - f) ustala się obowiązek zachowania normatywnych odległości zabudowy od istniejących i projektowanych sieci elektroenergetycznych,
 - 5) sieci gazowej – zaopatrzenie w gaz z dystrybucyjnej sieci gazowej, w uzgodnieniu z dysponentem sieci. Przyłączenie obiektów na zasadach określonych w Prawie energetycznym oraz rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy, po spełnieniu warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia,
 - 6) sieci ciepłowniczej – dopuszcza się możliwość doprowadzenia sieci ciepłowniczej do istniejących i projektowanych obiektów,
 - 7) sieci telekomunikacyjnej – budowa i rozbudowa sieci. Wszelkie zadania inwestycyjne na terenach objętych planem, powinny być każdorazowo uzgadniane z zarządcą sieci, w zakresie występowania kolizji z istniejącymi urządzeniami.
- 2) zasady zagospodarowania terenu:
 - a) w granicach wydzielonej nieruchomości dopuszcza się lokalizację:
 - budynku mieszkalnego,
 - garażu wbudowanego,
 - obiektów gospodarczych o łącznej powierzchni nie przekraczającej 25% powierzchni zabudowy budynku mieszkalnego,
 - b) w obrębie każdej nieruchomości należy zlokalizować garaż lub stałe miejsce postojowe w ilości min. 1 boks garażowy/ stanowisko postojowe na każde mieszkanie, z możliwością uwzględnienia miejsc postojowych w przylegającym pasie drogowym,
 - c) minimalny wskaźnik powierzchni czynnej biologicznie – 0,20;
 - d) nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości:
 - 4,0 m od północnej granicy terenu,
 - 4,0 m od południowej granicy terenu,
 - e) dopuszcza się sytuowanie zabudowy w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od pozostałych granic terenu,
 - f) dopuszcza się podział nieruchomości – w celu wydzielenia działek przynależnych do poszczególnych budynków lub mieszkań oraz wydzielenia terenów wspólnego użytkowania,
 - 3) charakterystyka zabudowy:
 - a) ustala się realizację zabudowy mieszkaniowej jako zabudowy szeregowej,
 - b) maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych – 3 plus poddasze użytkowe,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 16,0 m,
 - d) dopuszcza się podpiwniczenie budynków,
 - e) dopuszcza się możliwość łączenia kilku budynków gospodarczych również wzdłuż granicy sąsiadujących działek gruntu lub nieruchomości,
 - f) ustala się dachy strome o:
 - kącie nachylenia głównych połaci min 30°, max 45°,
 - układzie dominującej kalenicy – równoległym lub prostym do granicy wydzielonej nieruchomości,
 - kryte dachówką ceramiczną lub innym materiałem o podobnym kolorze i fakturze zbliżonej do formy dachówki,
 - dopuszcza się montaż lukarn i okien połaciowych,
 - g) nie dopuszcza się zastosowania jako materiałów wykończeniowych, blachy falistej i trapezowej oraz sidingu.

§ 15. Ustalenia dla terenu 2M:

- 1) przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca lub typu bliźniak,
- 2) zasady zagospodarowania terenu:
 - a) istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – do zachowania,
 - b) w granicach wydzielonej nieruchomości dopuszcza się lokalizację:
 - budynku mieszkalnego,

Rozdział III

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENÓW WYZNACZONYCH LINIAMI ROZGRANICZAJĄCYMI

§ 14. Ustalenia dla terenu 1M:

- 1) przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna lub wielorodzinna – szeregowa,

- garażu wbudowanego lub stanowiącego integralną część budynku,
 - c) w obrębie każdej nieruchomości należy zlokalizować garaż lub stałe miejsce postojowe w ilości min.1 boks garażowy/ stanowisko postojowe na każde mieszkanie,
 - d) minimalny wskaźnik powierzchni czynnej biologicznie – 0,20;
 - e) nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości:
 - 4,0 m od północnej granicy terenu,
 - 3,0 m od południowej granicy terenu,
 - f) dopuszcza się sytuowanie zabudowy w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od pozostałych granic terenu,
 - g) dopuszcza się podział nieruchomości – w celu wydzielenia działek przynależnych do poszczególnych mieszkań,
- 3) charakterystyka zabudowy:
- a) ustala się realizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jako zabudowy wolnostojącej lub typu bliźniak, o wielkości powierzchni zabudowy nie większej niż budynku Kilińskiego 17 i wysokości do krawędzi dachu – jak w budynku Kilińskiego 17.
 - b) dopuszcza się dach dwuspadowy, w układzie kalenicowym.
 - c) nie dopuszcza się zastosowania jako materiałów wykończeniowych, blachy falistej i trapezowej oraz sidingu.

§ 16. Ustalenia dla terenu 3KD D:

- 1) przeznaczenie podstawowe: rezerwa terenu pod rozbudowę ul. Olkuskiej - budowa parkingu,
- 2) zagospodarowanie zgodnie z przepisami szczególnymi.

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197.2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na § 16)

§ 17. Ustalenia dla terenu 4KD L:

- 1) przeznaczenie podstawowe: rezerwa terenu pod rozbudowę ul. Kilińskiego – poszerzenie jezdni, realizacja chodnika dla ruchu pieszych,
- 2) szerokość w liniach rozgraniczających – 1,5 m,
- 3) dopuszcza się podział terenu oraz przeznaczenie jego części na polepszenie warunków zabudowy mieszkaniowej w granicach terenu 2M w uzgodnieniu z zarządcą drogi,

- 4) zagospodarowanie zgodnie z przepisami szczególnymi.

§ 18. SZCZEGÓŁOWE ZASADY I WARUNKI SCALANIA ORAZ PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI OBJĘTYCH PLANEM

1. Nie wyznacza się obszarów wymagających przeprowadzania scaleń i podziałów nieruchomości w rozumieniu art. 102 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

2. Podziału i łączenia nieruchomości można dokonać gdy jest on zgodny z ustaleniami planu oraz warunkami określonymi w przepisach szczególnych.

3. Powierzchnia, kształt geometryczny i położenie wydzielanych działek gruntu, winna umożliwiać ich zagospodarowanie zgodnie z warunkami określonymi w planie, przy zachowaniu zasad kompozycji założenia urbanistycznego.

4. Wydzielone nieruchomości winny posiadać dostęp do ustalonych w planie dróg.

§ 19. W zakresie sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, ustala się że do czasu zagospodarowania terenów zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały zachowują one obecne użytkowanie.

§ 20. Dla terenu określonego w § 1:

- 1) Gospodarka gruntami będzie prowadzona na zasadach określonych przepisami szczególnymi.
- 2) Ustala się stawkę procentową, służącą naliczaniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w wysokości – 10%.

Rozdział IV

PRZEPISY KOŃCOWE

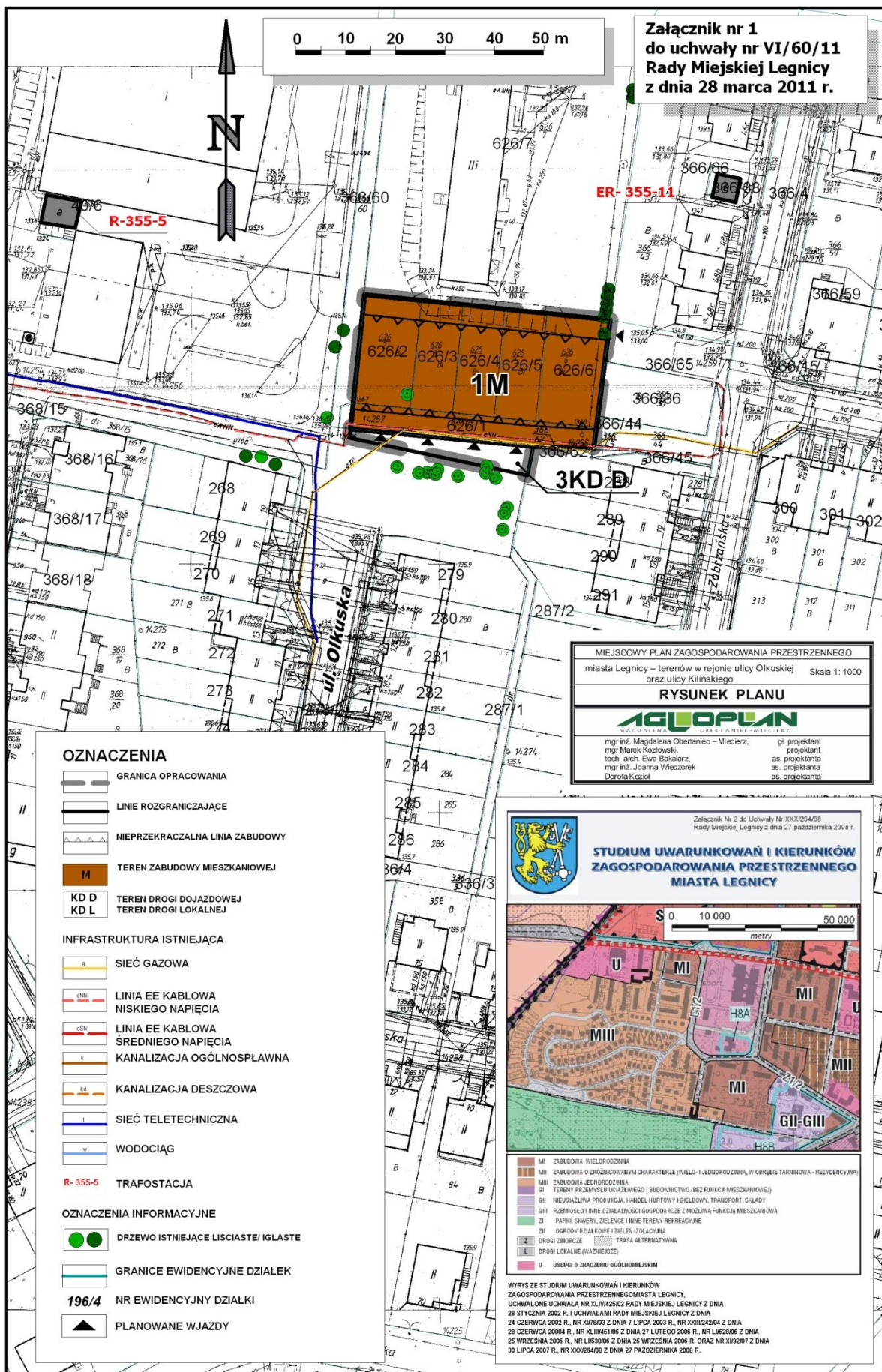
§ 21. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Legnicy.

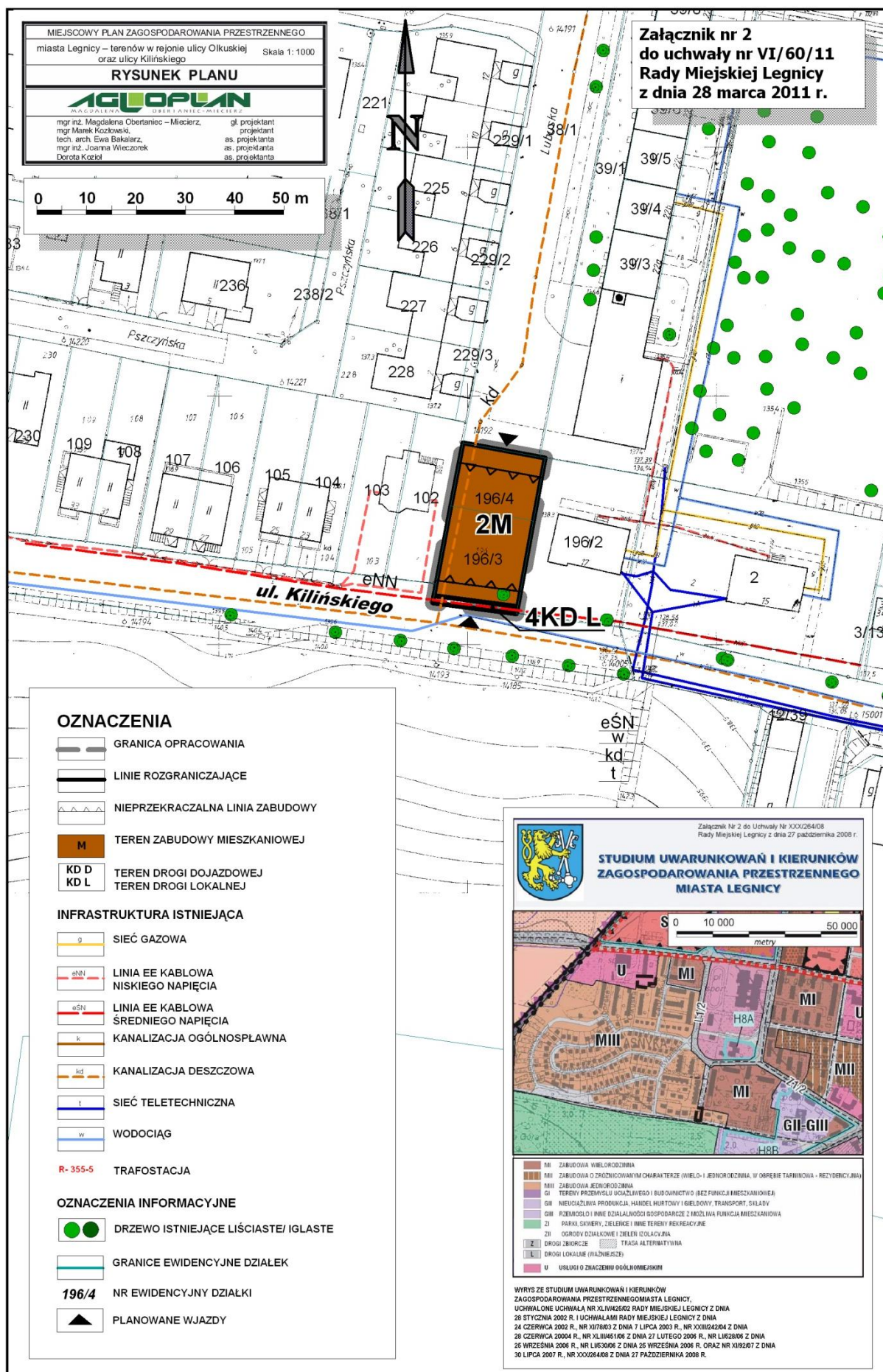
§ 22. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

§ 23. Uchwała podlega publikacji na stronie internetowej Urzędu Miasta Legnicy.

Wiceprzewodnicząca Rady:
Grażyna Pichla

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197.2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na załącznik nr 1)

**Załącznik nr 3 do uchwały nr VI/60/11
Rady Miejskiej Legnicy z dnia 28 mar-
ca 2011 r.**

**w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy -
terenów w rejonie ulicy Olkuskiej oraz ulicy Kilińskiego**

**Sposób realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej ustalonych w planie należących do
zadań własnych gminy**

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197.2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu
na tytuł załącznika)

1. Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest w stanie istniejącym terenem częściowo zabudowanym oraz uzbrojonym w sieci infrastruktury technicznej.

2. W związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla zrealizowania zainwestowania ustalonego planem, nie wystąpi konieczność realizacji dróg oraz nowych sieci i urządzeń systemu wodociągowego, kanalizacji oraz sieci oświetlenia ulic.

3. Plan ustala obsługę komunikacyjną terenów poprzez istniejące ulice: dojazdową i lokalną.

4. Plan ustala rezerwy na docelowe poszerzenie istniejącej ul. Olkuskiej oraz ul. Kilińskiego.

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.197.2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na pkt 4 we fragmencie: „ul. Olkuskiej oraz”)

5. Dopuszcza się lokalizację i trwałą adaptację wszystkich istniejących sieci, obiektów i urządzeń uzbrojenia terenów nie kolidujących z zainwestowaniem przesądzonym w planie.

6. Ustala się, że projektowane sieci telekomunikacyjne, zaopatrzenia w gaz, energię elektryczną, wodę i odprowadzenia ścieków należy projektować w liniach rozgraniczających poszczególnych terenów z uwzględnieniem ogólnodostępnych ciągów komunikacyjnych, jako sieci podziemne. Odstępstwa od ustalonej zasady możliwe są wyłącznie w przypadku wykazania konieczności wynikającej z warunków technicznych prowadzenia sieci. Prowadzenie sieci wymaga uzgodnienia z właścicielem działki i zarządcą sieci.

7. Budowa infrastruktury technicznej w zakresie sieci i urządzeń elektroenergetycznych i gazowych – na zasadach określonych w ustawie Prawo energetyczne oraz ustawie Prawo budowlane.

8. Inwestycje, o których mowa w ust. 4 i 6 realizowane będą zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie zasad finansowania oraz przepisami o finansach publicznych.

**Załącznik nr 4 do uchwały nr VI/60/11
Rady Miejskiej Legnicy z dnia 28 mar-
ca 2011 r.**

**w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy –
terenów w rejonie ulicy Olkuskiej oraz ulicy Kilińskiego**

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy – terenów w rejonie ulicy Olkuskiej oraz ulicy Kilińskiego, został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 25 stycznia do 15 lutego 2011 r.

W trakcie wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu oraz w okresie 14 dni od dnia zakończenia okresu wyłożenia – nie wpłynęły uwagi do przedmiotowej dokumentacji.

2430

**UCHWAŁA NR VIII/44/11
RADY MIASTA NOWOGRODZIEC**

z dnia 31 marca 2011 r.

w sprawie zmiany uchwały nr XIII/115/03 Rady Gminy i Miasta Nowogrodziec z dnia 30 października 2003 r. w sprawie nadania statutów sołectwom gminy i miasta Nowogrodziec

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.234.2011.DC z dnia 4 lipca 2011 r. do WSA we Wrocławiu na uchwałę w całości)

Na podstawie art. 35 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Miejska w Nowogrodźcu uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XIII/115/03 Rady Gminy i Miasta Nowogrodziec z dnia 30 października 2003 r. w sprawie nadania statutów sołectwom gminy i miasta Nowogrodziec wprowadza się następującą zmianę – w załącznikach od nr 1 do nr 13 do w/w uchwały w §19 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W przypadku gdy Sołtys jest

radnym dieta przysługuje Z-cy Sołtysa jeżeli uczestniczy on w obradach Rady.”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nowogrodźca.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Wilhelm Tomczuk

2431

**UCHWAŁA NR V/25/11
RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ**

z dnia 23 lutego 2011 r.

w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Środa Śląska

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zmianami), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 roku Nr 80, poz. 717 ze zm.) oraz w nawiązaniu do uchwały nr XXIX/256/09 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 25 marca 2009 roku w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, po stwierdzeniu zgodności ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Środa Śląska uchwalonego uchwałą nr XLIX/409/10 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 25 sierpnia 2010 roku w sprawie zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Środa Śląska” Rada Miejska uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Ustalenia ogólne

§ 1. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Środa Śląska, zwana dalej planem, obejmuje obszar w granicach określonych na załączniku graficznym nr 1 do uchwały nr XXIX/256/09 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 25 marca 2009 roku w sprawie przy-

stąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

§ 2. Integralną częścią uchwały są załączniki do niniejszej uchwały:

- 1) rysunek planu w skali 1 : 1000 stanowiący **załącznik nr 1**;
- 2) rozstrzygnięcie w sprawie uwag wniesionych do projektu planu stanowiące **załącznik nr 2**;
- 3) rozstrzygnięcie w sprawie sposobu realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasad ich finansowania stanowiące **załącznik nr 3**.

§ 3. Na ustalenia planu składają się:

- 1) ustalenia dla całego obszaru objętego planem określone w rozdziale 2 niniejszej uchwały;
- 2) ustalenia szczegółowe dla terenów w liniach rozgraniczających określone w rozdziale 3 niniejszej uchwały;
- 3) przepisy końcowe określone w rozdziale 4 niniejszej uchwały;
- 4) oznaczenia graficzne rysunku planu, o których mowa w § 5.

§ 4. Następujące określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) plan – ustalenia zawarte w niniejszej uchwale wraz z załącznikami;

- 2) przepisy szczególne – aktualne w momencie wykonywania niniejszej uchwały przepisy prawne;
- 3) przeznaczenie podstawowe terenu – jest to część przeznaczenia terenu, która dominuje na danym terenie w sposób określony ustaleniami planu;
- 4) przeznaczenie uzupełniające terenu – jest to część przeznaczenia terenu, która uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe i której powierzchnia użytkowa lub powierzchnia zabudowy lub część terenu zajmuje w granicach terenu i poszczególnych działek mniej niż odpowiednia powierzchnia zajmowana przez przeznaczenie podstawowe;
- 5) teren – obszar wyznaczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi i oznaczony symbolem przeznaczenia;
- 6) nieprzekraczalna linia zabudowy – linia ograniczająca obszar, na którym dopuszcza się wznoszenie budynków oraz budowli nadziemnych, nie będących obiektami małej architektury i uzbrojeniem terenu;
- 7) dopuszcza się możliwość przekroczenia linii, o której mowa w pkt 6, o nie więcej niż 1,5 m elementami budynku takimi jak: ganek, weranda, wykusz, balkon, schody zewnętrzne itp.;
- 8) powierzchnia zabudowy – powierzchnia zajęta przez budynek w stanie wykończonym wyznaczona przez rzut poziomy krawędzi budynku na powierzchnię terenu, do której nie wlicza się:
 - a) powierzchni obiektów budowlanych ani ich części nie wystających ponad powierzchnię terenu,
 - b) powierzchni elementów drugorzędnych takich jak: schody zewnętrzne, rampy zewnętrzne, daszki, markizy itp.,
 - c) powierzchni zajmowanej przez wydzielone obiekty pomocnicze takie jak: szklarnie, altany itp.;
- 9) urządzenia sportowo-rekreacyjne – boiska lub inne niekubaturowe urządzenia służące wypoczynkowi i rekreacji;
- 10) sieci infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia – urządzenia techniczne uzbrojenia, w tym ciągi drenażowe, przewody i urządzenia służące do przesyłania: płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzenia łączności publicznej i sygnalizacji, a także inne podziemne, lub nadziemne obiekty i urządzenia niezbędne do korzystania z tych przewodów i urządzeń.

§ 5. Następujące oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica opracowania;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 3) symbole określające przeznaczenie terenów;
- 4) nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 5) strefa ochrony zabytków archeologicznych.

Rozdział 2

Ustalenia dla całego obszaru objętego planem

§ 6. 1. W zakresie ogólnych zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) ochrony wymagają istniejące zadrzewienia towarzyszące zabudowie;
- 2) ukształtowania i zagospodarowania w formie zieleni urządzonej wymagają tereny biologicznie czynne.

2. Szczegółowe nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów służące ochronie i kształtowaniu ładu przestrzennego określają przepisy zawarte w rozdziale 3.

§ 7. W zakresie zasad ochrony środowiska i przyrody ustala się:

- 1) działalność przedsięwzięć lokalizowanych na terenie nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny;
- 2) odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów zurbanizowanych może być realizowane po ich wstępnym podczyszczeniu do stopnia odpowiadającego wymogom odprowadzenia ścieków do wód i ziemi;
- 3) cały obszar objęty planem położony jest w obrębie GZWP nr 319 „Prochowice – Środa Śląska”, w którego strefie zasilania obowiązuje ochrona przed zanieczyszczeniem zgodnie z przepisami szczególnymi;
- 4) dopuszczalny poziom hałasu w środowisku nie może przekraczać wartości określonych w przepisach szczególnych:
 - a) dla terenu oznaczonego symbolem 1MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) dla terenu oznaczonego symbolem 1MW jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielnorodzinnej.

§ 8. W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków ustala się:

- 1) cały obszar opracowania obejmuje się strefą ochrony zabytków archeologicznych;
- 2) w strefie, o której mowa w pkt 1, dla inwestycji związanych z pracami ziemnymi, wymagane jest przeprowadzenie badań archeologicznych w zakresie określonym przez organ konserwatorski.

§ 9. W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych ustala się:

- 1) zakaz umieszczania na elewacjach budynków tablic reklamowych nie związanych bezpośrednio z przeznaczeniem obiektu lub jego części;
- 2) dopuszcza się umieszczanie tablic reklamowych i informacyjnych instytucji oraz szyldów sklepów i przedsiębiorstw w rejonie wejścia lub w miejscach związanych z witryną.

§ 10. W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się zakaz budowy napowietrznych linii elektroenergetycznych.

§ 11. 1. W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej ustala się następujące ogólne zasady uzbrojenia terenów w infrastrukturę techniczną:

- 1) uzbrojenie terenów budowlanych wyprzedzać winno realizację zabudowy i być skoordynowane z budową kompleksową sieci uzbrojenia terenu;
- 2) linie rozgraniczające drogę oznaczone w rysunku planu są równocześnie liniami rozgraniczającymi sieci uzbrojenia technicznego;
- 3) projektowane sieci nowe, jak i sieci istniejące przy ich modernizacji należy prowadzić w obrębie linii rozgraniczających drogi;
- 4) dopuszcza się odstępstwa od zasady, o której mowa w pkt 3, przy zapewnieniu nie zmienionych warunków zabudowy i zagospodarowania terenów;
- 5) dopuszcza się realizację urządzeń technicznych uzbrojenia jako towarzyszących inwestycjom na terenach własnych inwestorów.

2. W zakresie budowy, przebudowy lub rozbudowy sieci uzbrojenia ustala się:

- 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę:
 - a) dostawę wody z miejskiej sieci wodociągowej,
 - b) rozbudowę rozdzielczej sieci wodociągowej w związku z budową nowych obiektów;
- 2) w zakresie odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków komunalnych - odprowadzenie ścieków komunalnych do istniejącego komunalnego systemu kanalizacji sanitarnej;
- 3) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - a) objęcie systemami odprowadzającymi wody opadowe wszystkich terenów zabudowanych i utwardzonych,
 - b) usunięcie z wód opadowych substancji ropopochodnych i zawieszin, jeśli przekroczą one wartości określone w przepisach szczególnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji lub do odbiornika na terenie własnym inwestora,
 - c) utwardzenie i skanalizowanie terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami, o których mowa w lit. b;
- 4) w zakresie zaopatrzenia w gaz – dostawę gazu z istniejącej sieci gazowej;
- 5) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną – dostawę energii elektrycznej z istniejącej sieci niskiego napięcia;
- 6) w zakresie zaopatrzenia w ciepło:
 - a) utrzymanie istniejącego systemu zaopatrzenia miasta w energię cieplną,
 - b) stosowanie urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń;
- 7) w zakresie telekomunikacji: lokalizowanie sieci telekomunikacyjnych we wspólnych kanałach zbiorczych w porozumieniu ze wszystkimi operatorami sieci;
- 8) w zakresie gromadzenia i usuwania odpadów obowiązują zasady określone w odrębnych przepisach szczególnych i i aktach prawa miejscowego.

§ 12. Nie określa się granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożeń osuwania mas ziemnych, ponieważ ww. tereny lub obiekty nie występują na obszarach objętych planem.

§ 13. Nie określa się sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§ 14. W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości ustala się:

- 1) nie wyznacza się terenów wymagających obligatoryjnie scalenia i podziału nieruchomości;
- 2) dopuszcza się scalenie i podział nieruchomości, których zabudowa i zagospodarowanie zgodnie z ustaleniami niniejszego planu wymaga przeprowadzenia wyprzedzającej procedury scaleń i podziału nieruchomości;
- 3) ustala się parametry działek przeznaczonych pod nową zabudowę:
 - a) powierzchnia działek nie może być mniejsza niż 1000 m²,
 - b) szerokość frontu działek co najmniej 20 m, z wyjątkiem:
 - działek przyległych do placu stanowiącego zakończenie drogi nieprzelotowej,
 - części działek stanowiących drogę konieczną,
 - c) kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego powinien zawierać się w przedziale od 80° do 90°.

Rozdział 3

Ustalenia szczegółowe dla terenów w liniach rozgraniczających

§ 15. 1. Dla terenu wyznaczonego na rysunku planu liniami rozgraniczającymi i oznaczonego symbolem 1 MW ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe – zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna;
- 2) przeznaczenie uzupełniające:
 - a) ciągi pieszo-jezdne i miejsca postojowe,
 - b) urządzenia sportowo-rekreacyjne,
 - c) sieci infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia:

- 1) w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - a) powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki nie może przekroczyć 50%,
 - b) co najmniej 25% powierzchni działki należy urządzić jako powierzchnię terenu biologicznie czynnego,
 - c) liczba kondygnacji nadziemnych budynków nie może przekraczać trzech, w tym użytkowe poddasze,
 - d) wysokość budynków nie może przekraczać 12 m,
 - e) dopuszczalne formy dachów:

- płaskie,
 - symetryczne, dwuspadowe o nachyleniu połaci 38°–45°, kryte dachówką ceramiczną w kolorze ceglastym,
- f) budynki gospodarcze mogą być wyłącznie parterowe i winny mieć formę dachu odpowiadającą formie dachu budynku mieszkalnego,
- g) należy zapewnić stanowiska postojowe na działce zgodnie ze wskaźnikami: 1 stanowisko na jedno mieszkanie;
- 2) w zakresie linii zabudowy - nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 6m od linii rozgraniczającej 1 KDW (ul. Lipowa).

§ 16. 1. Dla terenu wyznaczonego na rysunku planu liniami rozgraniczającymi i oznaczonego symbolem 1MN ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- 2) przeznaczenie uzupełniające:
- a) miejsca postojowe,
 - b) sieci infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia:

- 1) w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
- a) powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki nie może przekroczyć 25%,
 - b) powierzchnia terenu biologicznie czynna powinna zajmować co najmniej 60% powierzchni działki,
 - c) liczba kondygnacji nadziemnych budynków mieszkalnych nie może przekraczać trzech w tym użytkowe poddasze:
 - d) wysokość budynków nie może przekraczać 12m,
 - e) dachy symetryczne, dwuspadowe lub dwuspadowe z naczółkami o nachyleniu połaci 35°–45°, kryte dachówką ceramiczną w kolorze ceglastym,

- f) dopuszcza się dachy wielospadowe przy stosowaniu jako wiodącego układu dwuspadowego symetrycznego z kalenicą stanowiącą co najmniej 70% długości budynku,
- g) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.,
- h) budynki gospodarcze i wolno stojące garaże mogą być wyłącznie parterowe i winny mieć formę dachu odpowiadającą formie dachu budynku mieszkalnego,
- i) należy zapewnić stanowiska postojowe na każdej działce zgodnie ze wskaźnikami: 1 stanowisko na jedno mieszkanie oraz 1 stanowisko na 40 m² p. u. usług;
- 2) w zakresie linii zabudowy - nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 6m od linii rozgraniczającej 1KDW (ul. Lipowa).

§ 17. Dla terenu wyznaczonego na rysunku planu liniami rozgraniczającymi i oznaczonego symbolem 1KDW ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe – droga wewnętrzna;
- 2) dopuszcza się sieci infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 18. Ustala się stawkę procentową, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w wysokości 10% dla wszystkich terenów.

§ 19. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Środy Śląskiej.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

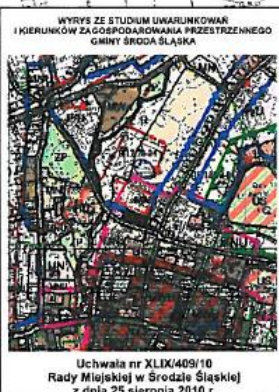
Przewodniczący Rady Miejskiej:
Zbigniew Sozański

ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA ŚRODA ŚLĄSKA

9/17/78-24

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR VI/25/11
RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ
Z DNIA 23 LUTEGO 2011 R.

LEGENDA

- GRANICA OPRACOWANIA
- LINIE ROZGRANICZAJĄCE TERENY O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU
LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA
- NIEPRZEKRACZALNE LINIE ZABUDOWY
- MN TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ
- MW TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ MIEJSCOWOŚCIOWEJ
- KDW DROGA WEWNĘTRZNA
- STREFA OCHRONY ZABYTKÓW ARCHEologicznych

0 50 100

RYSUNEK
PLANU
Skala
1:1000
Długość: 1:2000

Temat:
**ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA ŚRODA ŚLĄSKA**

Główny projektant:
mgr inż. Jerzy Ulanicki
Zespół projektowy:
mgr inż. Małgorzata Dąbrowska
mgr inż. Agnieszka Jaros-Bilińska
mgr Marek Wójsnik
mgr Mirosław Grobalski

Biurowisko:
Jerzy Ulanicki, Marek Wójsnik
ul. Gw. Arkusza 10/17

**WROCŁAWSKIE
BIURO
URBANISTYKI**

**Załącznik nr 2 do uchwały nr V/25/11
Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej
z dnia 23 lutego 2011 r.**

**ROZSTRZYGNIĘCIE W SPRAWIE UWAG WNIESIONYCH DO PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO
PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA ŚRODA ŚLĄSKA**

Lista nieuwzględnionych uwag

Nie uwzględnia się uwag:

- 1) Antoniego Gołąba, wniesione pismem z dnia 27 sierpnia 2009 r. w sprawie sprzeciwu na przeznaczenie w planie miejscowym działek o numerach: 28 AM 12, 63/1 AM 12, 64 AM 12, obręb miasto Środa Śląska, na zabudowę mieszkaniową wielorodzinną;
- 2) Kazimierza Pałaszewskiego i Tomasza Pałaszewskiego, wniesione pismem z dnia 28 sierpnia 2009 r. w sprawie sprzeciwu na przeznaczenie w planie miejscowym działek o numerach: 28, 63/1, 64 AM 12, obręb miasto Środa Śląska, na zabudowę mieszkaniową wielorodzinną;
- 3) Macieja Kosińskiego, wniesione pismem z dnia 31 sierpnia 2009 r. w sprawie sprzeciwu na przeznaczenie w planie miejscowym działek o numerach: 28, 63/1, 64 AM 12, obręb miasto Środa Śląska, na zabudowę mieszkaniową wielorodzinną;
- 4) Bożeny i Stanisława Grzybków, wniesione pismem z dnia 15 września 2009 r. w sprawie sprzeciwu na przeznaczenie w planie miejscowym działek o numerach: 28, 63/1, 64 AM 12, obręb miasto Środa Śląska, na zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr V/25/11
Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej
z dnia 23 lutego 2011 r.**

**ROZSTRZYGNIĘCIE W SPRAWIE SPOSOBU REALIZACJI INWESTYCJI Z ZAKRESU INFRASTRUKTURY
TECHNICZNEJ, KTÓRE NALEŻĄ DO ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ ZASAD ICH FINANSOWANIA**

W związku z uchwaleniem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Środa Śląska **nie wystąpią inwestycje stanowiące zadania własne gminy.**

2432

**UCHWAŁA NR IX/91/11
RADY MIEJSKIEJ W ŚWIDNICY**

z dnia 17 czerwca 2011 r.

**w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach
chronionych**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Osoba, której przyznano prawo do pobytu w mieszkaniu chronionym, zwanym dalej „Mieszkaniem”, zobowiązana jest do ponoszenia kosztów jego utrzymania, proporcjonalnie do swoich dochodów.

§ 2. 1. Podstawą ustalenia wysokości miesięcznej odpłatności za pobyt w Mieszkaniu jest miesięczny koszt jego utrzymania, zwany dalej „kosztem całkowitym” oraz dochód netto pensjonariusza i kryterium dochodowe określone w ustawie o pomocy społecznej.

2. Na koszt całkowity składają się koszty eksploatacyjne związane z działalnością Mieszkania oraz zakup materiałów niezbędnych do wykonania napraw lub wyposażenia Mieszkania.

§ 3. Ustala się tabelę odpłatności za pobyt:

Dochód netto pensionariusza wyrażony w % kryterium dochodowego	Wysokość odpłatności ustalonej procentowo od kosztów całkowitych
dla 100%	nieodpłatnie
powyżej 100% do 150%	do 15%
powyżej 150% do 200%	powyżej 15% do 25%
powyżej 200% do 250%	powyżej 25% do 30%
powyżej 250% do 300%	powyżej 30% do 40%
powyżej 300% do 400%	powyżej 40% do 50%
powyżej 400% do 500%	powyżej 50% do 65%
powyżej 500% do 600%	powyżej 65% do 80%
powyżej 600%	powyżej 80% do 100%

§ 4. 1. Wysokość miesięcznej odpłatności ustala się w uzgodnieniu z osobą kierowaną na czas określony, nie dłuższy niż okres jednego roku.

2. Odpłatność za pobyt w Mieszkaniu za dany miesiąc należy uiścić z góry do 15 dnia miesiąca.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Joanna Gadzińska

2433

UCHWAŁA NR IX/96/2011 RADY MIEJSKIEJ W ŚWIDNICY

z dnia 17 czerwca 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad sprzedaży lokali mieszkalnych i użytkowych jako odrębnych nieruchomości, w budynkach stanowiących własność Miasta Świdnicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.), art. 2–11 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903, z późn. zm.), art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266, z późn. zm.), art. 25 ust. 1 i 2, art. 34 ust. 6, art. 37, art. 67 ust. 3, art. 68, art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. § 1. W uchwale nr L/519/98 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 27 lutego 1998 roku w sprawie zasad sprzedaży lokali mieszkalnych i użytkowych jako odrębnych nieruchomości, w budynkach stanowiących własność Miasta Świdnicy w § 3 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) w przypadku zapłaty jednorazowej, dla najemców lokali mieszkalnych, którzy złożą kompletny wniosek o nabycie lokalu do dnia 31 grudnia 2012 r. wysokość bonifikaty ustala się odpowiednio:

- a) dla mieszkań w budynkach mieszkalnych wybudowanych po 1985 r. – 60% ceny lub 70% ceny w przypadku, gdy zawarcie umowy doprowadza do całkowitej prywatyzacji lokali mieszkalnych w tym budynku,

- b) dla mieszkań w budynkach mieszkalnych wybudowanych od 1971 r. do 1985 r. – 70% ceny lub 80% ceny w przypadku, gdy zawarcie umowy doprowadza do całkowitej prywatyzacji lokali mieszkalnych w tym budynku,
 - c) dla mieszkań w budynkach mieszkalnych wybudowanych do 1970 r. – 90% lub 97% ceny w przypadku, gdy zawarcie umowy doprowadza do całkowitej prywatyzacji lokali mieszkalnych w tym budynku;
- 2) w przypadku zapłaty jednorazowej, dla najemców lokali mieszkalnych, którzy złożą kompletny wniosek o nabycie lokalu po dniu 31 grudnia 2012 r. bonifikatę ustala się odpowiednio:
- a) dla mieszkań w budynkach mieszkalnych wybudowanych po 1985 r. – 60% ceny lub 70% ceny w przypadku, gdy zawarcie umowy doprowadza do całkowitej prywatyzacji lokali mieszkalnych w tym budynku,
 - b) dla mieszkań w budynkach mieszkalnych wybudowanych od 1971 r. do 1985 r. – 70% ceny lub 80% ceny w przypadku, gdy zawarcie umowy doprowadza do całkowitej prywatyzacji lokali mieszkalnych w tym budynku,
 - c) dla mieszkań w budynkach mieszkalnych wybudowanych do 1970 roku – 85% lub 97% ceny w przypadku, gdy zawarcie

umowy doprowadza do całkowitej prywatyzacji lokali mieszkalnych w budynku;”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Świdnicy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Joanna Gadzińska

2434

UCHWAŁA NR VIII/135/11 RADY GMINY DŁUGOŁĘKA

z dnia 27 czerwca 2011 r.

w sprawie zmiany opisu granic stałych obwodów głosowania w Gminie Długoleka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów, sejmików województw (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 z późn. zm.) Rada Gminy Długoleka uchwala co następuje:

§ 1. Dokonuje się zmiany opisu granic stałych obwodów głosowania w Gminie Długoleka, ustalonych uchwałą nr XXXVII/425/10 Rady Gminy Długoleka z dnia 27 lipca 2010 r. w sprawie podziału Gminy Długoleka na stałe obwody głosowania, w następujący sposób:

1) w opisie granic obwodu głosowania nr 4 dodaje się nazwy ulic: „Dobra”, „Świerkowa”,

2) w opisie granic obwodu głosowania nr 14 dodaje się nazwy ulic: „Zachodnia”, „Bawarska”, „Lawendowa”, „Sielska”.

§ 2. Jednolity wykaz stałych obwodów głosowania stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Długoleka.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego oraz podaniu do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodniczący Rady Gminy:
Anna Chmielewska

**Załącznik do uchwały nr VIII/135/11
Rady Gminy Długoleka z dnia
27 czerwca 2011 r.**

Nr obwodu głosowania	Granice obwodu głosowania
1	Długoleka
2	Borowa, Raków, Bielawa, Stępin
3	Brzezia Łąka, Kątna, Oleśniczka, Pietrzykowice
4	Kielczów, ulice: Akacyjowa, Brzozowa, Bukowa, Dobra, Kasztanowa, Kręta, Letnia, Leśna, Lipowa, Ładna, Mleczna, Modrzewiowa, Ogrodowa, Orzechowa, Parkowa, Polna, Północna, Różana, Spokojna, Świerkowa, Wąska, Wiosenna, Wilczycka, Wiśniowa, Zgodna
5	Januszkowice, Kępa, Dąbrowica, Dobroszów Oleśnicki, Jaksonowice
6	Łozina, Budziwojowice, Bąków, Łosice, Bierzyce
7	Pasikowice, Prusowice, Ramiszów
8	Szczodre, Domaszczyn
9	Węgrów, Skąta, Krakowiany, Zaprężyn
10	Mirków
11	Siedlec, Bukowina, Tokary, Godzieszowa
12	Wilczyce, Kielczówek
13	Pieczowice, Śliwice

14	Kielczów, ulice: Agrestowa, Bławatna, Bawarska, Boczna, Cyprysowa, Dębowa, Hebanowa, Kamienna, Krótka, Kwiatowa, Lawendowa, Makowa, Południowa, Rieczna, Szałamkowa, Sielska, Skowronkowa, Słoneczna, Słowicza, Sosnowa, Sportowa, Szarotkowa, Szkolna, Wrocławska, Wschodnia, Wrzosowa, Zielona, Zachodnia
15	Byków
16	Kamień

2435**UCHWAŁA NR IX/43/2011
RADY GMINY JANOWICE WIELKIE**

z dnia 21 czerwca 2011 r.

w sprawie zmieniającej uchwałę w sprawie uchwalenia Statutu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Janowicach Wielkich

Na podstawie art. 40 ust 2 pkt. 2 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Gminy Janowice Wielkie uchwala, co następuje:

§ 1. W statucie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Janowicach Wielkich przyjętego uchwałą nr XXXVII/163/2006 z dnia 30 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia Statutu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Janowicach Wielkich oraz uchwałą nr XXXIV/151/2009 Rady Gminy w Janowicach Wielkich z dnia 4 sierpnia 2009 roku zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia Statutu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Janowicach Wielkich wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 1 po pkt. 9 dodaje się punkt 10 w brzmieniu: Ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U z 2004 roku Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.)

2. W § 1 po pkt. 9 dodaje się punkt 10 w brzmieniu: Ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U z 2004 roku Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.)

3. W § 9 ust 1 dotychczasowe stanowisko „Referent do spraw Świadczeń Rodzinnych i Funduszu Alimentacyjnego” otrzymuje nazwę „Inspektor ds. Świadczeń Rodzinnych i Funduszu Alimentacyjnego.”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Janowice Wielkie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Szymon Młodziński

2436**UCHWAŁA NR IX/96/11
RADY GMINY KOBIERZYCE**

z dnia 20 czerwca 2011 r.

w sprawie nadania nazw ulicom we wsi Wysoka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Gminy Kobierzyce uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Nadać nazwę ulicy – Trzmielowa – we wsi Wysoka, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 33/157 oraz część działki nr 33/221.

2. Nadać nazwę ulicy – Miodowa – we wsi Wysoka, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 33/151 oraz część działki nr 33/221.

3. Nadać nazwę ulicy – Nektarowa – we wsi Wysoka, oznaczonej w ewidencji gruntów jako część działki nr 33/221.

4. Nadać nazwę ulicy – Leszczynowa – we wsi Wysoka, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 46/12.

5. Nadać nazwę ulicy – Jeżynowa – we wsi Wysoka, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działki nr 45/3 i 45/7.

6. Nadać nazwę ulicy – Fiołkowa – we wsi Wysoka, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 33/206.

7. Szczegółowy przebieg ulic przedstawiają załączniki nr 1, 2 i 3 do niniejszej uchwały.

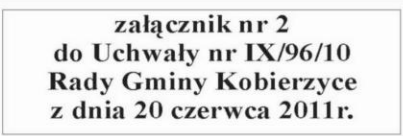
§ 2. W związku ze zmianą przebiegu ulicy Trzmielowej we wsi Wysoka – uchyla się tiret pierwszy w ust. 1 § 1 uchwały Rady Gminy Kobierzyce nr XLI/519/05 z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie nadania nazwy ulic we wsi Wysoka.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kobierzyce.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Czesław Czerwiec

2437

**UCHWAŁA NR X/56/11
RADY GMINY WARTA BOLESŁAWIECKA**

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 9a ust. 15 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.) Rada Gminy Warta Bolesławiecka uchwala, co następuje:

§ 1. W celu realizacji zadań wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na terenie gminy Warta Bolesławiecka określa się tryb i sposób powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, zwanego dalej „Zespołem”, oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

§ 2. 1. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciel podmiotów, o których mowa w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zwanej dalej „ustawą”.

2. Wójt Gminy Warta Bolesławiecka występuje do podmiotów, o których mowa w ust. 1 o wskazanie kandydata na członka Zespołu.

3. Z podmiotem, którego uczestnictwo w pracy Zespołu jest obowiązkowe i które wskazały kandydata na członka Zespołu Wójt Gminy zawiera porozumienie, o którym mowa w ustawie.

4. Członkiem Zespołu może być pracownik samorządowy wskazany przez Wójta Gminy.

5. Kadencja każdego członka Zespołu trwa 5 lat.

6. Po upływie kadencji danego członka Zespołu podmioty, o których mowa w ust.1 wskazują Wójtowi Gminy Warta Bolesławiecka osoby, które będą je reprezentowały w Zespole w trakcie następnej kadencji.

7. W sytuacji opisanej w ust.6 dopuszcza się ponowne wskazanie osoby, której kadencja wygasła.

8. Każdy podmiot, którego przedstawiciel może wejść w skład Zespołu, może wnioskować do Wójta Gminy Warta Bolesławiecka o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

9. Pierwsze posiedzenie Zespołu zwołuje Wójt Gminy Warta Bolesławiecka w terminie 30 dni od daty zawarcia porozumień ze wszystkimi podmiotami, których uczestnictwo w pracach Zespołu jest obowiązkowe.

§ 3. Wójt Gminy Warta Bolesławiecka odwołuje członka Zespołu przed upływem kadencji:

1) na jego pisemny wniosek,

2) na pisemny wniosek podmiotu, którego jest przedstawicielem.

§ 4. 1. Członkowie Zespołu na pierwszym posiedzeniu wybierają Przewodniczącego, Zastępcę i Sekretarza Zespołu

2. Przewodniczący, Zastępca i Sekretarz Zespołu tworzą Prezydium Zespołu.

3. Wybór Prezydium następuje spośród członków Zespołu, w głosowaniu jawnym.

4. Każdy z członków Prezydium Zespołu wybierany jest zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu Zespołu.

5. Z przebiegu głosowania sporządza się protokół.

6. Każdy członek Zespołu może wnioskować do Przewodniczącego Zespołu o zmianę członka Prezydium Zespołu. Postanowienia ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Przewodniczący Zespołu kieruje pracami Zespołu.

2. W przypadku nieobecności Przewodniczącego jego obowiązki wykonuje Zastępca Przewodniczącego.

3. Przewodniczący Zespołu zwołuje posiedzenia Zespołu.

4. Każdy członek Zespołu może wnioskować do Przewodniczącego Zespołu o zwołanie posiedzenia.

5. Z każdego posiedzenia Zespołu sporządza się protokół zawierający informację o składzie Zespołu uczestniczącym w posiedzeniu, opis przebiegu posiedzenia oraz podjęte ustalenia.

§ 6. Zespół podejmuje decyzje zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy swojego składu

§ 7. Za obsługę techniczno-organizacyjną Zespołu interdyscyplinarnego odpowiedzialny jest Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Warcie Bolesławieckiej

§ 8. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Warta Bolesławiecka.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Adam Maksymczyk

2438

**UCHWAŁA NR X/58/11
RADY GMINY WARTA BOLESŁAWIECKA**

z dnia 28 czerwca 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie przyznawania stypendiów za wyniki w nauce i sporcie dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjum na terenie Gminy Warta Bolesławiecka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 90t ust. 1 pkt 2 i ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) Rada Gminy Warta Bolesławiecka uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XVI/116/08 Rady Gminy Warta Bolesławiecka z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie przyznawania stypendiów za wyniki w nauce i sporcie dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjum na terenie Gminy Warta Bolesławiecka (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2008 r. Nr 211, poz. 2346) **§ 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:**

„1) osiągnęli szczególnie wysokie wyniki w nauce na koniec roku szkolnego, tj. uzyskali średnią ocen

minimum 5,2 oraz wzorową ocenę z zachowania, a w przypadku uczniów kończących klasy VI szkoły podstawowej i klasy III gimnazjum uzyskali średnią ocen lub wynik z egzaminu kończącego szkołę na poziomie minimum 90% maksymalnej liczby punktów.”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Warta Bolesławiecka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 2011r.

Przewodniczący Rady:
Adam Maksymczyk

2439

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 887/10
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 13 kwietnia 2011 r.

po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 2, § 3 i § 5 uchwały Rady Miejskiej w Oławie z dnia 30 września 2010 r. Nr XLIX/353/10 w przedmiocie dodatkowych oznaczeń taksówek osobowych

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Jerzy Strzebinczyk (sprawozdawca)
Sędziowie	Sędzia WSA Magdalena Jankowska – Szostak
	Sędzia WSA Małgorzata Malinowska – Grakowicz

Protokolant Halina Roslan

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2011 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na § 2, § 3 i § 5 uchwały Rady Miejskiej w Oławie
z dnia 30 września 2010 r. Nr XLIX/353/10
w przedmiocie dodatkowych oznaczeń taksówek osobowych

I. stwierdza nieważność § 2, § 3 i § 5 zaskarżonej uchwały;

II. określa, że zaskarżona uchwała nie może być wykonana do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2010 r. Rada Miejska w Oławie podjęła uchwałę nr XLIX/353/10 w sprawie dodatkowych oznaczeń taksówek osobowych, powołując w podstawie prawnej tego aktu art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 15 ust. 7 prawa przewozowego.

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył – w trybie art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym – przepisy § 2, § 3 i § 5 tej uchwały, zarzucając, iż zostały one przyjęte przez organ samorządowy z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 7 prawa przewozowego w związku z art. 7, art. 22 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ nadzoru wniósł w związku z tym o stwierdzenie nieważności zakwestionowanych przepisów.

W odpowiedzi strona przeciwna uznała skargę za zasadną w całości, nie podejmując jednak żadnych czynności zmierzających do wyeliminowania z obrotu wadliwych zapisów zawartych we wspomniane uchwałę.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Według art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości, między innymi poprzez kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej (art. 1 § 2 tej ustawy).

Zakres kontroli administracji publicznej obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego oraz inne akty organów jednostek samorządu terytorialnego (art. 3 § 1 w związku z § 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „p.p.s.a.”), w tym także skargi organów nadzoru na akty uchwalane przez organy stanowiące gmin.

Kryterium legalności przewidziane w art. 1 § 2 ustawy ustrojowej umożliwia sądowi administracyjnemu – między innymi – stwierdzenie nieważności uchwały, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 5 lub 6 p.p.s.a. (w całości lub w części) albo stwierdzenie, że zostały one wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności (art. 147 § 1 p.p.s.a.).

Uwzględniając przytoczone zasady oceny dokonywanej przez sądy administracyjne, należy stwierdzić, iż zaskarżona uchwała nie mogła być – w zakwestionowanych fragmentach – utrzymana w obrocie prawnym, jako wydana w tym zakresie z rażącym naruszeniem wielu przepisów.

Przepis art. 15 ust. 7 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (jednolity tekst – Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 ze zm.) upoważnia radę gminy do wprowadzenia obowiązku „stosowania dodatkowych oznaczeń i dodatkowego wyposażenia technicznego w odniesieniu do taksówek”. Z tak ogólnie sformułowanej normy kompetencyjnej nie wynika jednak absolutnie ani uprawnienie do formułowania jakichkolwiek zakazów pod adresem przewoźników, których dotyczy przywołany przepis, ani też uprawnienie do stosowania sankcji za naruszenie przyjętych w uchwale rozwiązań. Tymczasem przepisy zakwestionowane przez Wojewodę mają następujące brzmienie: „§ 2 Zabrania się umieszczania na przednich lewych i prawych drzwiach taksówki innych oznaczeń, niż określonych w niniejszej uchwale, za wyjątkiem logo zrzeszenia lub stowarzyszenia taksówkarzy.”; „§ 3 Zabrania się umieszczania na taksówce numerów i odznaczeń, które mogą wprowadzić w błąd co do firmy, nazwy, godła, skrótu literowego lub innego charakterystycznego symbolu wcześniej używanego zgodnie z prawem do oznaczenia innego przedsiębiorcy.”; „§ 5 Naruszenie przepisów, o których mowa w § 1, 2, 3 i 4 – stanowi wykroczenie określone w Kodeksie wykroczeń i stanowić może podstawę do cofnięcia licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką.”

We wszystkich cytowanych przepisach trafnie upatruje organ nadzoru naruszenia zasad wynikających z art. 7 i art. 94 Konstytucji. Wszystkie organy władzy publicznej (także zatem organ stanowiący gminy) mogą však działać wyłącznie w granicach i na podstawie prawa. Dodatkowo trzeba zważyć, iż tworząc – jak w rozpoznawanej sprawie – akty prawa miejscowego, organy samorządu terytorialnego (i terenowe organy administracji rządowej) muszą mieć na uwadze ramy określone w przepisach ustawowych stanowiących normatywną podstawę do ustanawiania aktów, o których mowa.

Zgodzić się też wypada z argumentacją Wojewody, iż przepisy § 2 i § 3 zaskarżonej uchwały zostały wydane z ewidentnym naruszeniem art. 22 Konstytucji, zgodnie z którym ograniczenie działalności gospodarczej dopuszczalne jest wyłącznie w drodze ustawy i jedynie ze względu na ważny interes publiczny. Tymczasem art. 15 ust. 7 prawa przewozowego nie stanowi wystarczającej podstawy do wprowadzenia przez radę którejkolwiek gminy ograniczeń nałożonych w istocie w obu ostatnio wymienionych przepisach uchwały.

Słusznie zwrócono uwagę w skardze, że w § 3 uchwały Rada Gminy w Oławie wprowadziła regulację funkcjonującą już w akcie rangi ustawowej – mianowicie w art. 43³ kodeksu cywilnego. Natomiast ochrona znaku graficznego doznaje ochrony w przepisach ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (jednolity tekst – Dz. U. z 2006 r., Nr 90, poz. 631 ze zm.). „Dublowanie”

w uchwałach organów samorządowych materii ustawowej uznane zostało w dotychczasowym orzecznictwie sądowoadministracyjnym za naruszające prawo.

Skład orzekający podziela również w całej rozciągłości zarzut niedopuszczalnego uzupełnienia w § 5 normatywnych podstaw cofnięcia licencji, skoro problematyka ta została uregulowana w art. ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (jednolity tekst – Dz. U. z 2007 r., Nr 125, poz. 874 ze zm.).

W pełni uzasadniony jest wreszcie argument skargi dotyczący braku normatywnych podstaw do kwalifikowania (w § 5 uchwały) naruszeń powinności nałożonych w zaskarżonej uchwale jako wykroczeń. To z kolei wyłączna domena kodeksu wykroczeń.

Zważywszy wagę wszystkich przedstawionych naruszeń, prowadzących do ewidentnej sprzeczności z normami rangi konstytucyjnej i ustawowej, Sąd nie miał wątpliwości, że wytknięte w skardze uchybienia są istotne. To z kolei obligowało do stwierdzenia nieważności wszystkich przepisów wymienionych w skardze, zgodnie z dyspozycją art. 147 § 1 p.p.s.a. (punkt I wyroku).

Orzeczenie pomieszczone w punkcie II znajduje natomiast oparcie w art. 152 tej samej ustawy.

2440

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 103/11 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 20 kwietnia 2011 r.

po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 8 ust. 4 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 kwietnia 2010 r. nr XLIX/1437/10 w przedmiocie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenie opłaty abonamentowej i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska
Sędziowie	Sędzia NSA Józef Kremis (sprawozdawca)
	Sędzia WSA Jerzy Strzebinczyk

Protokolant	Ewa Zawal
-------------	-----------

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2011 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 8 ust. 4 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia

z dnia 22 kwietnia 2010 r. nr XLIX/1437/10

w przedmiocie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenie opłaty abonamentowej i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej

I. stwierdza nieważność § 8 ust. 4 zaskarżonej uchwały;

II. określa, że zaskarżona uchwała w części w jakiej stwierdzono jej nieważność nie podlega wykonaniu do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski – powołując się na art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”) oraz art. 50 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

(Dz. U. Nr 153. poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – wniósł skargę na uchwałę nr XLIX/1437/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej.

Organ nadzoru zarzucił:

– istotne naruszenie art. 13f ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.d.p.”) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.)

i wniósł o:

- a) stwierdzenie nieważności § 8 ust. 4 zaskarżonej uchwały,
- b) zasądzenie kosztów postępowania według norm przypisanych.

Zaskarżoną uchwałą Rada Miejska Wrocławia ustaliła m.in. strefę płatnego parkowania we Wrocławiu, wysokość opłat za parkowanie w tej strefie oraz wysokość opłaty dodatkowej.

Skarżący zauważył, art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p. wprowadza generalny obowiązek ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefach płatnego parkowania, przez korzystających z tej kategorii dróg. Zakres podmiotowy zwolnień z takiego obowiązku określa art. 13 ust. 3 u.d.p..

W art. 13b ust. 1 i ust. 2 sprecyzowano, że „opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p., pobiera się za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. Strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej.

Ustalenie strefy płatnego parkowania nie ma charakteru obligatoryjnego, bowiem strefa ta może zostać ustalona – na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach – przez radę gminy (miasta) (art. 13 ust. 3 u.d.p.). Jednocześnie art. 13 ust. 4 u.d.p. wskazuje, że rada gminy, ustalając strefę płatnego parkowania:

- 1) ustala wysokość stawek opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p., z tym że opłata za pierwszą godzinę parkowania pojazdu samochodowego nie może przekraczać 3 zł;
- 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
- 3) określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p.

Dodatkowo art. 13 ust. 5 u.d.p. – określając sposób ustalania wysokości opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p. – stanowi, że „stawki opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, mogą być zróżnicowane w zależności od miejsca parkowania. Przy ustalaniu stawek uwzględnia się progresywne narastanie opłaty przez pierwsze trzy godziny parkowania, przy czym progresja nie może przekraczać powiększenia stawki opłaty o 20 % za kolejne godziny w stosunku do stawki za poprzednią godzinę parkowania. Stawka opłaty za czwartą godzinę i za kolejne godziny parkowania nie może przekraczać stawki opłaty za pierwszą godzinę parkowania”.

Istotnym jest, że niewykonanie obowiązku uiszczenia opłaty za parkowanie pojazdu samochodowego w ustanowionej przez radę gminy (miasta) strefie płatnego parkowania powoduje określone ustawą konsekwencje.

Według art. 13f ust. 1 u.d.p., za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się opłatę dodatkową”, przy czym wysokość opłaty dodatkowej oraz sposób jej pobierania (stosownie do dyspozycji art. 13f ust. 2 u.d.p.) określa rada gminy (miasta), z tym jednak zastrzeżeniem, że maksymalna jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł. Ustawa nie definiuje okoliczności składających się na „nieuiszczenie opłaty za parkowanie”.

Powołane przepisy u.d.p. zakreślają granice uchwałodawczych kompetencji rady gminy (miasta) związanych z obowiązkiem określonym w art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p. Organ stanowiący gminy został zatem upoważniony do ustalenia zarówno wysokości opłat za parkowanie w wyznaczonej przez siebie strefie płatnego parkowania, jak i wysokości oraz sposobu pobierania opłaty dodatkowej, o której mowa w art. 13f ust. 1 u.d.p.

Mając na względzie treść art. 13f ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p., organ nadzoru podkreślił, że opłata dodatkowa dotyczy przypadków niewykonania obowiązku, określonego w art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p., a więc nieuiszczenia (niezapłacenia) opłaty za parkowanie pojazdu w strefie płatnego parkowania ustalonej przez radę gminy (miasta). Organ stanowiący gminy, realizując normę kompetencyjną określoną w art. 13 f ust. 2 u.d.p., powinien ustalić wyłącznie wysokość opłaty dodatkowej za nieuiszczenie opłaty za parkowanie oraz sposób jej pobierania.

Tymczasem Rada Miejska Wrocławia w § 8 ust. 4 uchwały postanowiła:

„Nie wyłożenie abonamentu, identyfikatora „O”, wydruku z parkometru wewnątrz pojazdu za przednią szybą lub nie naklejenie identyfikatora „T” wewnątrz pojazdu na przedniej szybie, w sposób umożliwiający ich odczytanie z zewnątrz, zostanie potraktowane, jako niewniesienie opłaty za parkowanie”.

W § 10 ust. 1 uchwały postanowiono:

„Ustala się opłatę dodatkową za nieuiszczenie opłaty za parkowanie pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania w wysokości 50 zł”.

Zdaniem organu nadzoru, w § 8 ust. 4 uchwały Rada Miejska Wrocławia rozszerzyła ustawowy obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej. Zdarzenia czy okoliczności faktyczne wskazane w § 8 ust. 4 uchwały zostały bowiem zrównane pod względem skutków prawnych z faktem nieuiszczenia opłaty za parkowanie pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania. Tym samym niewyłożenie abonamentu, identyfikatora „O”, wydruku z parkometru wewnątrz pojazdu za przednią szybą lub nienaklejenie identyfikatora „T” wewnątrz pojazdu na przedniej szybie, w sposób umożliwiający ich odczytanie z zewnątrz, skutkować będzie określoną sankcją finansową w postaci obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej w wysokości 50 zł.

Wojewoda Dolnośląski zaakcentował, że ustawodawca zdefiniował obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej, wiążąc go wyłącznie ze stanem faktycznym polegającym na nieuiszczeniu opłaty za parkowanie w strefie płatnego parkowania. Mając na względzie jasno zakreślone granice regulacji wynikającej z art. 13f ust. 2 u.d.p., nie można zaakceptować regulacji przyjętej w § 8 ust. 4 uchwały, ustanawiającej obowiązek ponoszenia „opłaty dodatkowej” z tytułu nieprawidłowego umieszczenia potwierdzenia uiszczenia opłaty za parkowanie.

Zdaniem organu nadzoru należy podzielić stanowisko, wedle którego „rada gminy (miasta) nie może wprowadzać aktem prawa miejscowego przesłanek prawnych do przepisów ustawy, które nie zostały w niej przewidziane. Przesłankę ustawową do obciążania podmiotów opłatą dodatkową stanowi stwierdzenie obiektywnie istniejącego faktu parkowania pojazdu bez uiszczenia opłaty parkingowej, a nie domniemanie wy-snute na podstawie okoliczności umieszczenia, bądź nie, dowodu opłaty (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 23 września 2010 r. (III SA/Wr 428/10, CBOSA, www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Zasada legalizmu określona w art. 1 Konstytucji RP obliguje organy władzy publicznej do działania na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta w powiązaniu z treścią art. 94 Konstytucji RP wyznacza także granice prawotwórczej działalności organów jednostek samorządu terytorialnego.

Akty prawa miejscowego, jako akty kształtujące, częstokroć w sposób bezpośredni, sytuację prawną adresatów ich norm, powinny zakresem regulacji odpowiadać zakresowi upoważnienia ustawowego z poszanowaniem norm wynikających z aktów prawnych wyższego rzędu, w tym przepisów aktu upoważniającego. Regulacja prawna podjęta z przekroczeniem delegacji ustawowej jak i będąca skutkiem domniemania uprawnień prawodawczych jest kwalifikowana jako naruszająca prawo w sposób istotny.

Zdaniem organu nadzoru, w opisanym przypadku Rada Miejska Wrocławia – akceptując treść § 8 ust. 4 uchwały – przekroczyła zakres delegacji ustawowej określonej w art. 13f ust. 2 u.d.p., a więc dopuściła się istotnego naruszenia prawa, co musi prowadzić do stwierdzenia nieważności objętego skargą postanowienia uchwały.

W odpowiedzi na skargę organ stanowiący wniósł o:

1. oddalenie skargi w całości,
2. obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

Rada Miejska Wrocławia nie podzieliła stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, podkreślając, że przy ustalaniu strefy płatnego parkowania była uprawniona – na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 3 u.d.p. – do określania sposobu pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p., czemu dała wyraz w tytule uchwały.

Przez pojęcie „sposób” należy w ocenie strony przeciwnej rozumieć formę, zasadę czy też ogół czynności technicznych umożliwiających osiągnięcie celu w postaci dokonania opłaty za parkowanie w strefie (za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 30 kwietnia 2008 r., II SA/Sz 159/2008). W pojęciu „ustalenie sposobu pobierania opłaty” mieści się zatem umieszczenie biletu za przednią szybą. Temu wymogowi odpowiada regulacja § 8 ust. 4 uchwały.

Według organu stanowiącego, tylko spełnienie obu wymogów uiszczenia opłaty, tj. zapłata należności i umieszczenie biletu za przednią szybą, wywołuje skutek w postaci uiszczenia opłaty.

Za takim pojmowaniem kompetencji rady, określonych ustawą o drogach publicznych, przemawia w ocenie strony przeciwnej przewidziana także ustawą o drogach publicznych instytucja egzekucji administracyjnej opłat nieuiszczonych (art. 40d u.d.p.).

Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz.1954 ze zm.) przewiduje bowiem uprawnienie dla zobowiązanego do wnoszenia zarzutów. Obliguje to organy egzekucyjne do prowadzenia postępowania, w toku którego zarzuty są rozpatrywane przez

organ, a co za tym idzie do poczynienia prawdziwych ustaleń faktycznych w sprawie parkowania pojazdu bez uiszczenia opłaty parkingowej. Z uwagi na wskazywaną regulację, jeżeli nawet doszło do „wyjścia” przez Radę Miejską Wrocławia ponad granice ustawowego upoważnienia, to zdaniem strony przeciwnej uchybienie to nie nosi cech rażącego naruszenia prawa. Skoro zaistnienie przesłanki rażącego naruszenia prawa wywołuje skutek w postaci stwierdzenia nieważności przepisu dotkniętego tą wadą, to brak tej przesłanki pozwala na pozostawienie w obrocie prawnym wadliwego przepisu.

Podnosząc te okoliczności, strona przeciwna wskazała na skutki finansowe wiążące się z przyjęciem przez sąd, że doszło do istotnego naruszenia przez Radę Miejską Wrocławia obowiązującego prawa przy wydaniu zaskarżonej uchwały. Jeżeli sąd stwierdziłby nieważność postanowień § 8 ust. 4 uchwały, to zachodziłoby potencjalne zagrożenie konieczności zwrotu z budżetu Miasta kwot pobranych tytułem opłaty dodatkowej za okres od dnia wejścia w życie kwestionowanego przepisu. Zwrot ten musiałby nastąpić, pomimo że doszło do skorzystania przez kierujących pojazdami z „usług” udostępnienia miejsca na drodze publicznej w postaci zagwarantowania możliwości parkowania pojazdu.

Organ stanowiący podkreślił, że wprowadzenie uchwały nr XLIX/1437/10 oznacza skorzystanie przez organ gminy z instrumentu zarządzania ruchem drogowym, jakim są płatne miejsca wyznaczone w strefach ścisłych centrów miast dla potrzeb parkowania pojazdów. Jest to instrument wymuszający rotację pojazdów na miejscach parkingowych. Wadliwe funkcjonowanie tego instrumentu może doprowadzić do paraliżu komunikacyjnego w centrum miasta. Jedynie skuteczne egzekwowanie od kierujących pojazdami obowiązku wnoszenia opłat za parkowanie pozwala na korzystanie z tego instrumentu zarządzania ruchem na drogach publicznych. Okoliczności te uzasadniają dodatkowo – zdaniem strony przeciwnej – twierdzenie, że naruszenie prawa przez Radę Miejską Wrocławia, o ile w ogóle nastąpiło, nie miało cech rażącego naruszenia prawa.

Organ, który podjął uchwałę był oczywiście właściwy w sprawie jej podjęcia oraz istniała podstawa prawna dla jej podjęcia przez ten organ, zaś § 8 ust. 4 uchwały nie godzi w prawa i wolności obywatelskie gwarantowane przez Konstytucję RP. Przywołane okoliczności uzasadniają – według organu stanowiącego – wniosek o oddalenie skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Oceniając zaskarżoną uchwałę według kryterium zgodności z prawem (art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., w zw. z art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przez sądami administracyjnymi, Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu z zakresu administracji publicznej organy zachowały reguły proceduralne i czy niewadliwie zastosowały normy prawa materialnego odnoszące się do konkretnej sprawy. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.).

Rada Miejska Wrocławia – powołując się na art. 18 ust. 5 pkt 15 u.s.g. w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1, art. 13b ust. 3 i 4, art. 13f ust. 1 i 2 u.d.p. – podjęła w dniu 22 kwietnia 2010 r. uchwałę Nr XLIX/1437/10 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej.

W kwestionowanym przez organ nadzoru § 8 ust. 4 uchwały postanowiono, że „Nie wyłożenie abonamentu, identyfikatora „O”, wydruku z parkometru wewnątrz pojazdu za przednią szybą lub nie naklejenie identyfikatora „T” wewnątrz pojazdu na przedniej szybie, w sposób umożliwiający ich odczytanie z zewnątrz, zostanie potraktowane, jako niewniesienie opłaty za parkowanie”. Kompetencje do takiego unormowania organ stanowiący wywodził z art. 13f ust. 2 u.d.p., który upoważnia radę gminy (radę miasta) do określenia **wysokości opłaty dodatkowej** (za nieuiszczenie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania – art. 13 ust. 1 u.d.p.) oraz **sposobu jej pobierania**.

Zdaniem organu stanowiącego, regulacja przyjęta w § 8 ust. 4 uchwały mieści się w zakresie upoważnienia ustawowego rady gminy (rady miasta) do określenia sposobu pobierania opłaty dodatkowej, gdyż przez „sposób” należy rozumieć „formę, zasadę czy też ogół czynności technicznych umożliwiających osiągnięcie celu w postaci dokonania opłaty za parkowanie w strefie (za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 30 kwietnia 2008 r., II SA/Sz 159/2008). W pojęciu „ustalenie sposobu pobierania opłaty” mieści się zatem umieszczenie biletu za przednią szybą. Temu wymogowi odpowiada właśnie regulacja § 8 ust. 4 uchwały nr XLIX/1437/2010 Rady Miejskiej Wrocławia.

Odnosząc się do zapatrywania organu stanowiącego, należy przede wszystkim zauważyć, że w zakresie upoważnienia ustawowego (art. 13f ust. 2 u.d.p.) do określenia „sposobu pobierania opłaty” za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania nie mieści się nałożenie przez Radę Miejską Wrocławia na parkujących obowiązku wyłożenia abonamentu,

identyfikatora „O” lub wydruku z parkometru za przednią szybą wewnątrz pojazdu, którego niewykonanie „zostanie potraktowane, jako niewniesienie opłaty za parkowanie”, a więc pod rygorem pobrania opłaty dodatkowej (art. 13f ust. 1 u.d.p.).

W rozumowaniu organu stanowiącego doszło do nieprawidłowego utożsamienia „sposobu pobierania opłaty”, a więc sposobu spełnienia świadczenia pieniężnego przez parkującego, z dowodami (w postaci biletu, abonamentu czy też wydruku z parkometru), które mogą służyć do wykazania uiszczenia opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Ustalenie sposobu pobierania opłaty, który po stronie parkującego stanowi sposób spełnienia świadczenia pieniężnego, może bowiem polegać np. na określeniu, że opłatę za parkowanie należy uiścić gotówką do rąk osoby upoważnionej przez zarządcę drogi, na wskazaniu rachunku bankowego, na który miałyby być przelana kwota, na wydzieleniu odpowiednich automatów (parkometrów) przyjmujących takie opłaty, na oznaczeniu placówek handlowych, w których można wykonać zobowiązanie pieniężne z tytułu płatnego parkowania czy też na dokonaniu zapłaty przez Internet.

„Sposobem pobierania opłaty”, a więc sposobem spełnienia świadczenia pieniężnego przez podmiot zobowiązany, nie jest natomiast w żadnym razie „wyłożenie abonamentu, identyfikatora „O”, wydruku z parkometru wewnątrz pojazdu za przednią szybą lub nie naklejenie identyfikatora „T” wewnątrz pojazdu na przedniej szybie, w sposób umożliwiający ich odczytanie z zewnątrz”, gdyż tego typu zachowania mogą stanowić co najwyżej dowód (jeden z możliwych) zapłaty. Przyjęte w § 8 ust. 4 uchwały uregulowanie zrównuje „nieuiszczenie opłaty”, obwarowane opłatą dodatkową (art. 13f ust. 1 u.d.p.), z nieumieszczeniem odpowiedniego znaku (biletu, abonamentu, wydruku z parkometru) za przednią szybą pojazdu, traktując to ostatnie jak „niewniesienie opłaty za parkowanie”, które także podlega sankcji w postaci opłaty dodatkowej, co jest sprzeczne z dyspozycją zarówno art. 13f ust. 1 i 2 u.d.p.

W kwestionowanym uregulowaniu Rada Miejska przekroczyła zakres upoważnienia ustawowego (art. 13f ust. 2 u.d.p.) do określenia „sposobu pobierania opłaty” za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzając przy tym niedopuszczalne domniemanie, według którego nieumieszczenie dowodu opłaty za przednią szybą pojazdu w miejscu widocznym, jak też umieszczenie go w sposób uniemożliwiający bezpośredni odczyt z zewnątrz pojazdu jest równoznaczne z nieuiszczeniem opłaty parkingowej. Tymczasem nie można wskazać ustawowego upoważnienia dla rady gminy do pobierania opłat dodatkowych z innego tytułu aniżeli nieuiszczenie opłaty za parkowanie w strefie płatnego parkowania, w tym w szczególności za nieumieszczenie lub wadliwe umieszczenie dowodu opłaty parkingowej w pojeździe (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 marca 2010 r., II SA/Go 111/10). Przesłankę ustawową do obciążania opłatą dodatkową podmiotów parkujących pojazdy samochodowe na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania stanowi stwierdzenie obiektywnie istniejącego faktu parkowania pojazdu bez uiszczenia opłaty parkingowej, nie zaś domniemanie wysnute na podstawie okoliczności umieszczenia lub nieumieszczenia stosownego dowodu opłaty.

W kontekście poczynionych wywodów należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że § 8 ust. 4 uchwały został zbudowany z istotnym naruszeniem prawa, a mianowicie art. 13f u.d.p. i art. 7 Konstytucji RP, albowiem Rada Miejska Wrocławia przekroczyła delegację ustawową do określenia sposobu pobierania opłat, uchybiając konstytucyjnej zasadzie działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa.

Z tych względów – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało orzec jak w sentencji wyroku.

2441

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 84/11
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 27 kwietnia 2011 r.

po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 8 października 2010 r. nr XLVIII/588/10 w przedmiocie ustalenia regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego świadczonego przez Gminę Miasto Świdnica

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Maciej Guziński

Sędziowie Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska (sprawozdawca)
 Sędzia WSA Marcin Miemiec

Protokolant Paulina Białkowska

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2011 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej w Świdnicy
z dnia 8 października 2010 r. nr XLVIII/588/10
w przedmiocie ustalenia regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego świadczonego przez Gminę Miasto Świdnica

I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały;

II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski wniósł skargę na uchwałę nr XLVIII/588/10 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 8 października 2010 r. w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego świadczonego przez Gminę Miasto Świdnica zarzucając Radzie Miejskiej w Świdnicy, domagając się stwierdzenia jej nieważności, zarzucając, że została podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 5 w związku z art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 prawo przewozowe (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) oraz art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Jak przytoczono na poparcie skargi, uzupełnionej pismem procesowym – w podstawie prawnej uchwały Rada Miejska powołała się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 15 ust. 5 ustawy prawo przewozowe w związku z § 2 pkt 1 Porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych w zakresie transportu lokalnego z dnia 22 listopada 2004 r. Zgodnie art. 15 ust. 5 ustawy prawo przewozowe w odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego oraz przewozów osób i bagażu taksówkami przepisy porządkowe określa rada gminy. Użycie w tytule uchwały sformułowania „regulamin przewozu osób i bagażu” wskazuje, iż Rada Miejska w Świdnicy przekroczyła delegację ustawową zawartą w art. 15 ust. 5 ustawy prawo przewozowe poprzez zawarcie w zapisach uchwały regulacji nie zawierających przepisów porządkowych. W ocenie organu nadzoru są to zapisy § 1 ust 3, § 4, § 5 oraz § 19–28 określające między innymi: chwilę zawarcia umowy, odpowiedzialność przewodnika za szkody, zasady pobierania opłat oraz kontrole biletów, sposób składania wniosków skarg oraz odwołań. W piśmie z dnia 4 listopada 2010 r. Prezydent Miasta Świdnica oświadczył, iż Gmina Miasto Świdnica jest organizatorem lokalnego transportu zbiorowego. Usługę przewozową wykonuje przewoźnik wyłoniony w drodze przeprowadzonego postępowania przetargowego, Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne „Świdnica” Sp. z o.o., czyli przewoźnikiem dla którego Rada Miejska w Świdnicy określiła w zaskarżonej uchwale regulamin przewozu jest spółka komunalna.

W myśl art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.) spółka komunalna określa w regulaminie zasady korzystania z usług publicznych świadczonych przez spółkę, a także obowiązki spółki wobec odbiorców usług. Regulamin oraz jego zmiany obowiązują na obszarze jedno-

stek samorządu terytorialnego po zatwierdzeniu przez organy wykonawcze tych jednostek. Zgodnie z art. 4 ustawy prawo przewozowe przewoźnik może wydawać regulaminy określające warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy, czyli to przewoźnik (Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne „Świdnica” Sp. z o.o.) ma upoważnienie do określenia regulamin przewozu.

W § 1 ust. 1 załącznika do uchwały Rada Miejska w Świdnicy postanowiła: „Regulamin przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego, zwany dalej regulaminem, określa przepisy porządkowe oraz warunki przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego organizowanego i nadzorowanego przez Gminę Miasto Świdnica.” W podstawie prawnej uchwały powołano zaś § 2 pkt 1 Porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych w zakresie zbiorowego transportu lokalnego z dnia 22 listopada 2004 r. zawartego pomiędzy: Gminą Miasto Świdnica, Gminą Świdnica, Gminą Żarów, Gminą Marcinowice, zgodnie z którym: uprawnienie do ustalenia cen biletów oraz systemu taryfowego należy do Gminy Miasto Świdnica i ustalone zostanie w oparciu o odpowiednie uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy.

Organ nadzoru dalej wskazał, że na mocy tego porozumienia organ podjął uchwałę, która swym zasięgiem obejmuje obszar działania innych gmin, co stanowi naruszenie prawa. Wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań. Zresztą z przedmiotowego porozumienia nie wynika aby Rada Miejska w Świdnicy była upoważniona do wydania na jego podstawie przepisów porządkowych, o których mowa w art. 15 ust. 5 w zw. z art. 4 ustawy prawo przewozowe. W samym porozumieniu powołano się albowiem jedynie na ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874), w której ustawodawca na mocy art. 4 pkt 7a w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. c określił, że wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych wymaga zezwolenia burmistrza albo prezydenta miasta, któremu powierzono to zadanie na mocy porozumienia, o którym mowa w art. 4 pkt 7a – na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych w komunikacji miejskiej w granicach określonych w art. 4 pkt 7a lit. a albo lit. b tj. granice administracyjne miasta albo: miasta i gminy (lit. a), miasta albo miasta i gmin sąsiadujących (lit. b) – jeżeli zawarły porozumienie lub utworzyły związek między gminny w sprawie wspólnej realizacji komunikacji na swoim obszarze.

Z przedmiotowego Porozumienia nie można wnioskować, jak zauważył Wojewoda, iż upoważnia on Radę Miasta do uchwalenia regulaminu przewozu w sposób w jaki został on uregulowane przez Radę uchwałą Nr XLVIII/588/10 z dnia 8 października 2010 r. W art. 15 ust. 5 ustawy prawo przewozowe przypisano organowi stanowiącemu gminy kompetencję do wyznaczenia ogólnych ram w zakresie przewozu osób i rzeczy w odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego, nazywanych przez ustawodawcę przepisami porządkowymi, których zakres obowiązywania dotyczy obszaru tej gminy. W odniesieniu do konkretnego przypadku, na tej samej podstawie pozostałe strony porozumienia mają prawną możliwość uregulowania na obszarze działania swoich jednostek przepisów porządkowych w oparciu o art. 15 ust. 5 ustawy prawo przewozowe. W tym miejscu należy ponadto wskazać, iż brak jest ustawowych przeciwwskazań aby w oparciu o art. 13 ustawy gospodarcze komunalnej przewoźnik, którym jest Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne „Świdnica” Sp. z o.o. określił we własnym zakresie, w drodze regulaminu zasady korzystania z usług publicznych oraz obowiązki spółki wobec odbiorców usług. Zdaniem strony skarżącej, ustawodawca nie zabrania również przewoźnikowi doprecyzowania norm powszechnie obowiązujących uregulowanych w akcie prawa miejscowego. Przepis art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej ma charakter przepisu szczególnego względem art. 4 ustawy Prawo przewozowe, stanowiącego, że przewoźnik może wydawać regulaminy określające warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy. Choć ustawa Prawo przewozowe przewiduje wydanie regulaminu jako czynność fakultatywną, to jednak jeżeli dany przewoźnik ma status spółki z udziałem jednostki samorządu terytorialnego i świadczy usługi przewozowe kwalifikowane jako usługi użyteczności publicznej, to wówczas, w myśl art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej, ma on bezwzględny obowiązek wydać stosowny regulamin, określający zasady korzystania z usług przewozowych świadczonych przez spółkę, a także obowiązki spółki wobec odbiorców usług (komentarz do art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej [w:] M. Szydło, Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz, Oficyna, 2008 r.).

W ocenie organu nadzoru, zgodnie z obowiązującym przepisami regulamin przewozu powinien określić sam przewoźnik, czyli Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne „Świdnica” Sp. z o.o. Zgodnie z art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej regulamin określający zasady korzystania z usług publicznych świadczonych przez spółkę oraz jego zmiany obowiązują na obszarze jednostek samorządu terytorialnego (Gminy Miasto Świdnica, Gminy Świdnica, Gminy Marcinowice i Gminy Żarów) po zatwierdzeniu przez organy wykonawcze tych jednostek. O ile zaś intencją Rady Miejskiej w Świdnicy było ustalenie przepisów porządkowych w oparciu o art. 15 ust. 5 ustawy prawo przewozowe to była władna uchwalić je wyłącznie dla terenu Gminy Miasta Świdnica.

W odpowiedzi strona przeciwna wniosła o oddalenie skargi. Podniosła, że w wyniku likwidacji Komunikacyjnego Związku Komunalnego w Świdnicy i przekształceń organizacyjno-prawnych polegających na likwidacji jednostki budżetowej i powołaniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, dla za-

chowania ciągłości funkcjonowania komunikacji zbiorowej na terenie gmin w dniu 22 listopada 2004 r. zostało zawarte porozumienie międzygminne. Zdaniem strony przeciwnej przywołanym porozumieniem na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy Prezydent Miasta ma prawo wprowadzania regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego. Regulamin ten obowiązuje bowiem w autobusach lokalnego transportu zbiorowego wykonywanego na terenie wszystkich gmin, a nie wyłącznie w obrębie jednej z gmin. Trudno bowiem aby w obrębie każdej z gmin funkcjonowały odrębne regulaminy uchwalone przez każdą z gmin oddzielnie. W przekonaniu gminy, wbrew twierdzeniom organu nadzoru, terytorialny zasięg działania aktów prawa miejscowego może obejmować w takim przypadku zarówno cały obszar wszystkich jednostek samorządowych objętych porozumieniem jak i jego część (Komentarz do art. 40, art. 41 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 01.142.1591), [w:] B. Dolnicki (red.), M. Augustyniak, R. Cybulska, J. Glumińska - Pawie, J. Jogoda, A. Jochymczyk, A. Matan, C. Marzysz, T.Moll, A. Wierzbicka, Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, ABC, 2010).

Strona przeciwna nie podzieliła następnie interpretacji regulaminu i przepisów porządkowych dokonanych przez organ nadzoru. Regulamin jest bowiem nie tylko zbiorem przepisów porządkowych, ale również obowiązków, nakazów, zakazów, porządkujących sposób działania/postępowania. W piśmie procesowym wskazała na zmianę stanu prawnego od marca 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Po myśli art. 3 § 1 i § 2 pkt 5 i 6 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie, przy czym kontrola ta obejmuje orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego oraz inne akty podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej organów jednostek samorządu terytorialnego. Stosownie do art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153 poz. 1269 ze zm.) kontrola sądowoadministracyjna sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Powołana ustawa Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie wprowadza innych kryteriów poza zgodnością z przepisami prawa podjętej uchwały lub aktu, o których mowa w treści art. 3 § 1 i § 2 pkt 5 i 6. W świetle art. 147 § 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi sąd uwzględniając skargę na taką uchwałę lub akt stwierdza ich nieważność w całości lub części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności. Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwa naruszenia przepisu prawa ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się jednak, że podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń, przykładowo – w razie podjęcia uchwały przez organ niewłaściwy, braku podstawy prawnej do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwego zastosowania przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenia procedury podejmowania uchwał etc.

W ocenie Sądu skargę Wojewody Dolnośląskiego należało uwzględnić, gdyż zaskarżona uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Stosownie do art. 94 Konstytucji RP: „Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.” Ustawa o samorządzie gminnym stanowi w art. 40 ust. 1, że na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy.

Na tle przytoczonych regulacji, w judykaturze i doktrynie generalnie podkreśla się konieczność oparcia aktu prawa miejscowego na ustawowej podstawie prawnej do jego wydania. Musi ona istnieć w dacie podjęcia aktu prawa miejscowego by uznać jego ważność. Akt prawa miejscowego wydany bez istniejącej ku temu podstawy w przepisie rangi ustawowej lub z przekroczeniem ram takiej delegacji jest nieważny i nie może nastąpić jego konwalidacja poprzez zmianę stanu prawnego i późniejsze zaistnienie w obrocie prawnym przepisu, na mocy którego możliwe byłoby podjęcie danej uchwały przez radę gminy. Zarzut zatem strony przeciwnej podniesiony w piśmie procesowym, uzupełniającym odpowiedź na skargę, iż doszło do zmiany przepisu art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (j.t. Dz. U. z 2000 r. Nr 50 poz. 601 ze zm.) i w aktualnym stanie prawnym nie tylko przewoźnik, lecz i organizator transportu zbiorowego, czyli gmina, może wydawać regulaminy określające warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy – nie mógł być odnieść skutku przy ocenie zaskarżonej uchwały. Jej legalność podlega badaniu według stanu prawnego z daty podjęcia.

W chwili uchwalenia zaskarżonego aktu obowiązujący w ówczesnym brzmieniu przepis ustawy Prawo przewozowe w przywołanym jako podstawa prawna uchwały art. 15 ust. 5 przewidywał, że w odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego oraz przewozów osób i bagażu taksówkami przepisy porządkowe określa rada gminy. Jak zasadnie zarzucił organ nadzoru, na mocy tego przepisu Rada była

upoważniona jedynie do wprowadzenia regulacji prawnych o charakterze przepisów porządkowych, nie zaś do ustanowienia regulaminu określającego warunki przewozu osób i rzeczy, a taki walor mają niewątpliwie postanowienia § 1 ust 3, § 4, § 5 oraz § 19–28 dotyczące określenia chwili zawarcia umowy, odpowiedzialności przewodnika za szkody, zasad pobierania opłat, kontroli biletów, sposobu składania wniosków skarg oraz odwołań. Stosownie do treści art. 4 (w wersji obowiązującej w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały), przewoźnik może wydawać regulaminy określające warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy. Cytowany przepis pozostawał w korespondencji z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.), zgodnie z którym spółka komunalna określa w regulaminie zasady korzystania z usług publicznych świadczonych przez spółkę, a także obowiązki spółki wobec odbiorców usług. Regulamin oraz jego zmiany obowiązują na obszarze jednostek samorządu terytorialnego po zatwierdzeniu przez organy wykonawcze tych jednostek (ust.2).

Tym samym, kompetencje do ustalenia norm regulaminowych posiadał przewoźnik, a nie gmina. Bezsprzecznie uznać więc należy, że Rada przekroczyła delegację ustawową a skoro na terenie gminy (i pozostałych gmin objętych Porozumieniem) funkcje przewoźnika pełni Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne „Świdnica” Sp. z o.o., działające jako spółka komunalna – to ono miało po myśli powołanego art. 4 uprawnienie do określenia regulaminu a nawet taki obowiązek, co wynika wprost z treści art. 13 ust.1 ustawy o gospodarce komunalnej, jak słusznie wywiódł organ nadzoru.

Według art. 74 ust. 1 u.s.g. gminy mogą zawierać porozumienia międzygminne w sprawie powierzenia jednej z nich określonych przez nie zadań publicznych. Gmina wykonująca zadania publiczne objęte porozumieniem przejmuje prawa i obowiązki pozostałych gmin, związane z powierzonymi jej zadaniami, a gminy te mają obowiązek udziału w kosztach realizacji powierzonego zadania (ust.2). W ocenie Sądu jednak, powierzenie w drodze porozumienia międzygminnego zadań do wykonania, w tym w zakresie lokalnego transportu zbiorowego, przewidzianego jako zadanie własne po myśli art. 7 ust. 1 pkt 4 u.s.g. nie oznacza możliwości przekazania kompetencji do stanowienia prawa miejscowego w tej mierze przez inną gminę. Wyklucza to przede wszystkim brzmienie cytowanego na wstępie przepisu art. 94 Konstytucji RP, z którego a contrario należy wywieść brak podstaw prawnych do tego by właściwy organ gminy swoje uprawnienia do stanowienia prawa lokalnego na własnym obszarze działania mógł przekazywać organom innej gminy. Na tle tej konstytucyjnej normy prawnej organ gminy może stanowić prawo, lecz tylko na obszarze działania tego organu. Analogicznie sprzeciwia się temu treść normatywna art. 40 ust.1 u.s.g., wobec którego przepis art. 74 u.s.g. nie ma charakteru *lex specialis*. A zatem, jakkolwiek w art. 74 u.s.g. jest mowa o przejęciu praw i obowiązków związanych z powierzonymi zadaniami, jednakże temu pojęciu, zdaniem Sądu, nie można przypisywać szerokiego zakresu, obejmującego także prawo do ustanawiania - w imieniu pozostałych gmin zawierających porozumienie – aktów normatywnych o charakterze generalnym, w tym przepisów porządkowych, na ich terenie. Objęcie zatem przez Radę Miejską w Świdnicy postanowieniami zaskarżonej uchwały obszaru działania innych gmin – mimo powołania się na zawarte w trybie art., 74 u.s.g. porozumienie międzygminne, nie znajduje umocowania w prawie.

Z przytoczonych powodów, na mocy art. 147 § 1 p.p.s.a. stwierdzono nieważność zaskarżonej uchwały (pkt I wyroku). Orzeczenie w pkt II znajduje wsparcie w art. 152 p.p.s.a.

2442

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.484.2011.AM5

Wrocław, dnia 4 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym
(tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 4 ust. 3 oraz § 5 ust. 2 uchwały Rady Miejskiej w Głuszycy nr XII/60/2011 z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem bądź zarządzającym jest Gmina Głuszyca udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów

Uzasadnienie

Rada Miejska w Głuszycy podjęła na sesji w dniu 30 maja 2011 r. między innymi uchwałę nr XII/60/2011 w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem bądź zarządzającym jest Gmina Głuszyca udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 8 czerwca 2011 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego Organ Nadzoru stwierdził, że § 4 ust. 3 oraz § 5 ust. 2 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13) w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Rada Miejska w Głuszycy, mocą uchwały Nr XII/60/2011 z dnia 30 maja 2011 r. określiła przystanki komunikacyjne udostępnione dla operatorów i przewoźników oraz określiła warunki i zasady korzystania z tych przystanków. Zgodnie bowiem z dyspozycją uregulowaną w art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym - organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów (art. 15 ust. 1 pkt 6), a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego (art. 15 ust. 2).

W ramach warunków i zasad korzystania z przystanków, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Głuszyca, Rada Miejska postanowiła, iż obiekty te zostaną udostępnione przez organizatora operatorowi oraz przewoźnikowi na mocy odrębnego uzgodnienia (§ 3 uchwały).

Następnie, w § 4 ust. 3 uchwały Rada postanowiła, iż: „Nie uiszczenie opłat w terminie wyznaczonym przez Organizatora będzie skutkowało cofnięciem wydanego uzgodnienia.”. Z kolei w § 5 ust. 2 uchwały określono, iż: „Nie stosowanie się do zasad korzystania z obiektów będzie skutkowało cofnięciem uzgodnienia wydanego przez Organizatora.”.

Zdaniem organu nadzoru, zapisy § 4 ust. 3 oraz § 5 ust. 2 uchwały nie mieszczą się w ramach normy kompetencyjnej przyznanej Radzie Miejskiej przez ustawodawcę, uznać zatem należy, że zostały one podjęte z przekroczeniem przysługującego upoważnienia.

Zarówno operator, jak i przewoźnik są podmiotami uprawnionymi do świadczenia usług w zakresie przewozu osób, po spełnieniu określonych w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 ze zm.) wymagań. Operator wykonuje przewozy o charakterze użyteczności publicznej na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, a w przypadku samorządowego zakładu budżetowego – na podstawie aktu wewnętrznego określającego warunki wykonywania usług przewozowych (art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy), natomiast przewoźnik wykonuje przewozy „komercyjne” niebędące przewozami o charakterze użyteczności publicznej na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu (art. 4 ust. 1 pkt 11).

W Rozdziale 3 oddział 2 w art. 19 i następnych ustawy o publicznym transporcie zbiorowym uregulowane zostały kwestie związane z zawieraniem przez operatora umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, natomiast w kolejnym oddziale 3 – art. 30 i następne omawianej ustawy ustawodawca unormował sprawy związane z dokonaniem zgłoszenia przez przewoźnika zamiaru wykonywania przewozu osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego, a także wydawaniem oraz cofaniem takiego zgłoszenia.

Co jednak dla potrzeb niniejszych rozważań jest najistotniejsze, w przypadku gdy z operatorem zawierana jest umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, ustawodawca reglamentując tę część organizacji transportu publicznego, określił w art. 25 ust. 3 ustawy, co powinna zawierać w szczególności taka umowa. Zdaniem zatem organu nadzoru, postanowienia określone przez Radę w § 4 ust. 3 oraz w § 5 ust. 2 uchwały dotyczące warunków zmiany oraz rozwiązania umowy z operatorem i winny być one określone w umowie. Stosownie do art. 25 ust. 3 pkt 23 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w umowie, o której mowa w ust. 1, określa się w szczególności warunki zmiany oraz rozwiązania umowy.”.

Natomiast w stosunku do drugiego z podmiotów uprawnionych do świadczenia usług w zakresie przewozu osób, określanego przez ustawę mianem przewoźnika, przewidziane w uchwale konsekwencje nieuiszczania przez przewoźnika opłaty w wyznaczonym terminie czy też nie stosowania się do zasad korzystania z udostępnionych przewoźnikowi obiektów są niczym innym jak rażącym naruszeniem zasad korzystania z przystanków, stąd stanowią przesłankę cofnięcia potwierdzenia zgłoszenia przewozu przez organizatora w drodze decyzji. Materia ta jest już uregulowana przez ustawodawcę w art. 35 ust. 4 pkt 3 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Zgodne bowiem z art. 35 ust. 4 pkt 3 omawianej ustawy: „Organizator, w drodze decyzji administracyjnej, cofa potwierdzenie zgłoszenia przewozu w przypadku rażącego naruszenia zasad korzystania z przystanków.”.

W świetle powyższych rozważań stwierdzić należy, że zapisy § 4 ust. 3 oraz § 5 ust. 2 przedmiotowej uchwały nie powinny być przedmiotem aktu podejmowanego w ramach realizacji kompetencji wynikającej z art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Z przytoczonej normy nie wynika, aby Rada była władna do stanowienia w przedmiotowym zakresie. Należy wskazać, iż charakter zawartych w uchwale norm, podjętych w oparciu o przytoczoną delegację ustawową, zobowiązuje Radę Miejską do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących przytoczoną delegację ustawową. Ustawodawca bowiem formułując określoną w art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie drogowym kompetencję, przekazał upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych inną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego ten akt wykonawczy ma być skierowany.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 marca 2008 r. sygn. I OSK 1873/07 uznał, iż: „Organ władzy wykonawczej wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego.”.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

Realizując kompetencję organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): Stosując przy interpretacji art. 87 ust.1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...).

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez Organ Nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2443

OGŁOSZENIE NR ON.2.2011 STAROSTY GŁOGOWSKIEGO

z dnia 30 czerwca 2011 r.

w sprawie możliwości zgłaszania kandydatów do Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Głogowie

Na podstawie art. 44b ust. 1 oraz 44c ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. z 2010r. Nr 214, poz. 1407 ze zm.) oraz §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 560), Starosta Głogowski informuje, co następuje:

§ 1. W związku z upływem kadencji Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Głogowie ogłaszam możliwość zgłaszania po jednym kandydacie przez organizacje pozarządowe, fundacje i jednostki samorządu terytorialnego (powiatu, gmin) na członka Rady.

§ 2. Powiatowa Społeczna Rada ds. Osób Niepełnosprawnych w Głogowie zostanie powołana spośród przedstawicieli działających na terenie Powiatu Głogowskiego w liczbie 5 osób, a kadencja Rady będzie trwała 4 lata.

§ 3. Członków Rady powołuje Starosta Głogowski spośród kandydatów zgłoszonych przez

organizacje pozarządowe, fundacje i jednostki samorządu terytorialnego (powiatu, gmin).

§ 4. Termin zgłaszania kandydatur upływa z dniem 16 sierpnia 2011r.

§ 5. W zgłoszeniu należy podać:

- 1) Nazwę organizacji pozarządowej, fundacji, jednostki samorządu terytorialnego.
- 2) Imię (imiona) i nazwisko kandydata, jego miejsce zamieszkania oraz numer telefonu.
- 3) Oświadczenie kandydata o wyrażeniu zgody na powołanie w skład Rady.
- 4) Wyrażenie zgody kandydata na przetwarzanie jego danych osobowych zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002r. Nr 101, poz. 926 ze zm.).

§ 6. Zgłoszenia kandydatur w formie pisemnej należy składać w sekretariacie Starosty Głogowskiego, ul. Sikorskiego 21, pok. nr 103, z dopiskiem na kopercie: „Zgłoszenie kandydata do Powiatowej Społecznej Rady ds. Osób Niepełnosprawnych w Głogowie”.

Starosta:
Rafael Rokaszewicz

-
- Informacja o warunkach rozpowszechniania i prenumeraty Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego:
 - 1) egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych, w miarę posiadanych rezerw można nabywać w Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 1178, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - 2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia do Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - Informacja o czasie i miejscu, w którym wyłożone są do powszechnego wglądu zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami:
 - 1) Biblioteka Urzędowa Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 3004–3005, w godz. 9–15 (pn.–pt.), tel. 71/340-62-54
 - 2) Internet na stronie: <http://www.duw.pl>
-

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: a.augustynowicz@duw.pl

Skład druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: dziennik@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1